

Εξεγερμένος Υποδιοικητής Μάρκος

"ΑΥΤΟΙ & ΕΜΕΙΣ"

“αυτοί και εμείς”: Εξεγερμένος υποδιοικητής Μάρκος

Το παρακάτω κείμενο του υποδιοικητή Μάρκος του EZLN (Εθνικοαπελευθερωτικού Ζαπατιστικού Στρατού) δημοσιεύτηκε στις 20 Γενάρη 2012.

Αυτοί και εμείς μέρος Α'

I. Οι (παρα)λογοί όσων βρίσκονται από πάνω

Γενάρης 2013

Λένε οι από πάνω:

«Εμείς είμαστε αυτοί που διατάζουμε. Είμαστε ισχυρότεροι αν και λιγότεροι. Δεν μας ενδιαφέρει τι λες-ακούς-σκέφτεσαι-κάνεις, όταν είσαι μουγκός, κουφός και ακίνητος.

Μπορούμε να επιβάλουμε στην κυβέρνηση ανθρώπους σχετικά έξυπνους (αν και ήδη είναι δύσκολο να συναντήσεις τέτοιους στην τάξη των πολιτικών), αλλά επιλέγουμε κάποιον εντελώς άσχετο.

Γιατί; Γιατί μπορούμε να το κάνουμε!

Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τους αστυνομικούς και στρατιωτικούς μηχανισμούς για να καταδιώξουμε και να φυλακίσουμε πραγματικούς εγκληματίες, αλλά αυτοί συνιστούν ζωτικό μας μέρος. Αντ' αυτού επιλέγουμε να καταδιώξουμε εσένα, να σε ξυλοφορτώσουμε, να σε συλλάβουμε, να σε βασανίσουμε, να σε φυλακίσουμε και να σε δολοφονήσουμε.

Γιατί; Γιατί μπορούμε να το κάνουμε!

Αθώος ή ένοχος; Και ποιον ενδιαφέρει τι απ' τα δύο είσαι; Η δικαιοσύνη είναι μια ακόμη πόρνη σημειωμένη στην ατζέντα μας και, πιστεψέ μας, δεν είναι η πιο ακριβή.

Και ακόμη κι αν πληροίς τους όρους του καλουπιού που επιβάλλουμε, ακόμη κι αν δεν κάνεις τίποτα, ακόμη κι αν είσαι αθώος, θα σε συντρίψουμε.

Κι αν επιμένεις να ρωτάς γιατί το κάνουμε, θα σου απαντήσουμε: γιατί μπορούμε να το κάνουμε!

Αυτό σημαίνει να έχεις την Εξουσία. Γίνεται πολύς λόγος για λεφτά, πλούτη κι άλλα τέτοια. Αλλά πιστεψέ μας πως αυτό που εξιτάρει είναι εκείνο το αίσθημα να μπορείς να αποφασίζεις για τη ζωή, την ελευθερία και την περιουσία οποιουδήποτε. Όχι! η δύναμη δεν είναι τα λεφτά, αλλά εκείνο μπορείς ν' αποκτήσεις μ' αυτά. Μέρος της Εξουσίας δεν είναι μόνο η ατιμώρητη επιβολή της, αλλά επίσης και πάνω απ' όλα, η παράλογη άσκησή της.

Και είναι αδιάφορο ποιος εμφανίζεται ποιος βγαίνει μπροστά να μας κατηγορήσει. Αυτά περί δεξιάς και αριστεράς δεν είναι παρά σήματα που δείχνουν στο σοβέρ που να σταματήσει τ' αμάξι. Η μηχανή δουλεύει από μόνη της. Δεν χρειάζεται ούτε καν να τιμωρήσουμε το θράσος της αμφισβήτησής σας. Μεγάλες, μεσαιές και μικρές εξουσίες, από όλο το πολιτικό φάσμα, και επιπλέον διανοούμενοι, καλλιτέχνες, δημοσιογράφοι, πολιτικοί, μέλη της εκκλησιαστικής ιεραρχίας, συναγωνίζονται για το ποιος θα μας πρωτοευχαριστήσει.

Οπότε άντε και γαμήσου, άντε χάσου, δεν πας να κουρεύεσαι; ψώφα, απογοητεύσου, παραδώσου.

Για τον υπόλοιπο κόσμο δεν υπάρχουν, είσαι ο κανένας.

*Ναι! έχουμε σπείρει το μίσος, τον κυνισμό, τη μνησικακία, την απελπισία, τον θεωρητικό και πρακτικό **ωχαδελφισμό**, τον κομφορμισμό του «μη χείρον βέλτιστον», τον φόβο που γίνεται παραίτηση.*

Και, ναι! τρέμουμε μήπως και όλο αυτό μετασηματιστεί σε οργανωμένη, εξεγερσιακή βία, με κάθε κόστος.

Γιατί το χάος που επιβάλλουμε το ελέγχουμε, το διαχειριζόμαστε, το μετράμε, το τροφοδοτούμε. Οι «δυνάμεις της τάξης» μας είναι οι δυνάμεις για να επιβάλλουμε το χάος μας.

*Αλλά ο **χαμός** που έρχεται από τα κάτω...*

Χμμ, αυτοί... Ούτε καν καταλαβαίνουμε τι λένε, ποιοι είναι, πόσο κάνουν.

Και κάποιες φορές είναι τόσο χυδαίοι που ούτε καν ζητάνε πια, ούτε ελπίζουν, ούτε αιτούνται, ούτε εκλιπαρούν, παρά μόνο κάνουν πράξη την ελευθερία τους. Φαντάσου αισχρότητα!

Αυτός είναι ο πραγματικός κίνδυνος. Ο κόσμος που γυρίζει αλλού το βλέμμα, που βγαίνει απ' το καλούπι, που το σπάει, που το αγνοεί.

Ξέρεις τι μας έχει εξυπηρετήσει καλά; Εκείνος ο μύθος της ενότητας με κάθε κόστος. Να συμφωνείς μόνο με το αφεντικό, τον επικεφαλής, τον αρχηγό, τον ηγέτη, ή όπως αλλιώς τον λένε. Είναι πιο εύκολο να ελέγξεις, να διοικήσεις, να περιορίσεις, να εξαγοράσεις έναν/μία παρά πολλούς. Και φτηνότερο. Μαζί και οι ατομικές εξεγέρσεις. Τόσο συγκινητικά άχρηστες.

Αντίθετα το επικίνδυνο, το πραγματικό χάος έρχεται όταν ο καθένας γίνει συλλογικότητα, ομάδα, φυλή, οργάνωση, και απ' το μετερίζι του μάθουν να λένε «όχι» και μάθουν να λένε «ναι», και συμφωνήσουν. Γιατί το «όχι» στοχεύει αυτούς από μας που δίνουν τις διαταγές. Και το «ναι»... ουφ... αυτό είναι μια συμφορά. Φαντάσου καθένας να έχτιζε τη μοίρα του, και να αποφάσιζε τι θα γίνει και τι θα

κάνει. Θα ήταν τόσο όσο να πούμε ότι εμείς είμαστε περιττοί, περισσευούμενοι, ενοχλητικοί, αχρείαστοι, αυτοί που πρέπει να φυλακιστούνε, να εξαφανιστούνε.

Ναι! ένας εφιάλτης. Φυσικά για εμάς. Φαντάζεσαι τι αντιαισθητικός θα ήταν αυτός ο κόσμος γεμάτος ιθαγενείς, μαύρους, καφετήδες, κίτρινους, ερυθρούς, τζιβάδες, τατουάζ, πίρσινγκ, πλανώδιους, φρικιά, γκοθάδες, χιτχοπάδες, σκεϊτάδες, κι εκείνη τη σημαία με το «Α» τόσο χωρίς έθνος για να την εξαγοράσεις, νέους, γυναίκες, πούστηδες, παιδιά, γέρους, μάγκες, σοφέρηδες, αγρότες, εργάτες, άξεστους (nacos), πρόλες [1], φτωχούς, ανώνυμους, και... άλλους/άλλες [2]... Χωρίς ένα προνομιακό χώρο για μας, «**the beautiful people**»... τον «καλό κόσμο» αν δεν κατάλαβες... γιατί φαίνεται από τη γλώσσα σου ότι δεν έχεις σπουδάσει στο Χάρβαρντ.

Ναι! εκείνη η μέρα για μας θα ήταν νύχτα... Ναι! όλο θα 'σκαγε. Και τι θα κάναμε;

Χμμ... δεν το έχουμε σκεφτεί. Στοχαζόμαστε, σχεδιάζουμε και εκτελούμε τι κάνουμε για να αποτρέψουμε μια τέτοια εξέλιξη, αλλά... όχι, δεν το έχουμε σκεφτεί.

Ωραία, σε τέτοια περίπτωση, χμμ... δεν ξέρω... ίσως να ψάχναμε για ενόχους και μετά, ποιος ξέρει, ίσως ψάχναμε ένα «plan B». Φυσικά μέχρι τότε όλα αυτά θα ήταν άχρηστα. Θαρρώ τότε θα θυμόμασταν τη φράση εκείνου του βρωμοκόκκινου εβραίου... όχι του Μαρξ... του Αϊνστάιν, ναι! του Άλμπερτ Αϊνστάιν. Μου φαίνεται πως εκείνος ήταν που είπε: «Η θεωρία είναι για όταν τα πάντα είναι γνωστά αλλά δεν δουλεύει τίποτα. Η πράξη είναι για όταν τα πάντα λειτουργούν αλλά κανείς δεν ξέρει γιατί. Σε αυτή την περίπτωση έχουμε συνδυάσει τη θεωρία με την πράξη: δεν δουλεύει τίποτα... και κανένας δεν ξέρει γιατί».

Ναι, έχεις δίκιο, ούτε καν θα χαμογελούσαμε. Η αίσθηση του χιούμορ ποτέ δεν ήταν ένα σφαιτερίσιμο κληροδότημα. Δεν είναι κρίμα;

Ναι, αναμφισβήτητα: ζούμε εποχή κρίσης.

Δεν θα μας πάρεις φωτογραφίες; Έτσι, για να μας φτιάξεις λίγο και να μας βάλεις κάτι πιο αξιοπρεπές. Μπα όχι! αυτό το μοντελάκι το φορέσαμε ήδη στο «Hola» [ισπανικό περιοδικό μόδας]... Μα τι σου λέμε! Είναι φανερό πως δεν έχεις ξεπεράσει ακόμη το «libro vaquero» [περιοδικό κόμικ].

Μας τρώει η ανυπομονησία να διηγηθούμε στους φίλους μας ότι μας πήρε συνέντευξη ένας τόσο... τόσο... τόσο... άλλος. Θα ενθουσιαστούν. Και φυσικά θα προσδώσει και σε μας έναν αέρα κοσμοπολίτικο...

Μα φυσικά και δεν σε φοβόμαστε. Και όσο για κείνη την προφητεία... Χα! Δεν είναι παρά δεισιδαιμονίες τόσο... τόσο... τόσο αυτόχθονες... Τόσο τρικοσμικές [3]... Χαχαχα... τι ωραίο ανέκδοτο. Κάτσε να το σημειώσουμε για όταν θα δούμε τα παιδιά...

Τι;... Δεν είναι προφητεία;...

A, είναι υπόσχεση...

(...) (ήχος τιτουτατα-τατατατά, του σμάρτφον)

Ναι; αστυνομία; Ναι, μια καταγγελία για κάποιον που ήρθε να μας δει. Ναι, μάλλον ήταν δημοσιογράφος ή κάτι τέτοιο. Φαινόταν τόσο... τόσο... τόσο άλλος, ναι. Όχι όχι, δεν μας έκανε τίποτα. Όχι, ούτε πήρε κάτι. Αλλά, τώρα που φεύγαμε στο κλαμπ για να βρούμε τους φίλους μας, βλέπουμε ότι έχουν σχεδιάσει κάτι στην πόρτα της εισόδου του κήπου. Όχι, οι φύλακες δεν αντιλήφθηκαν από ποιον. Φυσικά και όχι! δεν υπάρχουν φαντάσματα. Είναι ζωγραφισμένο με πολλά χρώματα... Όχι, δεν είδαμε κάποιο κουβά με χρώμα απ' έξω... Λοιπόν, αυτό που λέγαμε είναι ότι είναι βαμμένο με πολλά χρώματα, έτσι, πολύ χρωματιστό, πολύ άξεστο (naco), πολύ άλλο, καμία σχέση με τις γκαλερί όπου ... τι; Όχι, δεν θέλουμε να στείλετε περιπολικό. Ναι, το ξέρουμε. Σας πήραμε να ρωτήσουμε μήπως θα μπορούσατε να διερευνήσετε τι θέλει να πει το σύνθημα. Δεν ξέρουμε αν είναι κάποιο πάσγορντ, ή κάποια γλώσσα απ' αυτές που μιλάνε οι πρόλε. Ναι, είναι μόνο μια λέξη, αλλά δεν ξέρουμε γιατί μας κάνει ν' ανατριχιάζουμε. Λέει:

MARICHIWEU! [4]

(συνεχίζεται...)

Από οποιοδήποτε μέρος του κόσμο,

από οποιοδήποτε κόσμο.

SupMarcos.

Πλανήτης Γη.

Γενάρης 2013.

Σημειώσεις της aqua

[1] Το prole (απ' το «προλετάριος») έγινε ατάκα στο Μεξικό όταν η κόρη του τότε υποψήφιου για την προεδρία, και πλέον δυστυχώς προέδρου, Ενρίκε Πένια Νιέτο χαρακτήρισε ως «ηλίθιους» και «πρόλε» όσους κοροϊδευαν τον πατέρα της μετά την αποτυχημένη προσπάθειά του να ονοματίσει στη Διεθνή Έκθεση Βιβλίου στη Γκουανταλαχάρα τρία βιβλία που άλλαξαν τη ζωή του (Δεκέμβρης 2011).

[2] Κατά την προσφιλή ορολογία των ζαπατίστας να μιλούν για... άλλη οργάνωση, άλλη εκπαίδευση κλπ.

[3] Region 4 (Ζώνη 4) στο πρωτότυπο: Ο όρος προέρχεται από την κωδικοποίηση των DVD ανά γεωγραφικές ζώνες, έξω από τις οποίες η αναπαραγωγή ενός δίσκου

μπορεί να μην είναι δυνατή. Η Ζώνη 4 αντιστοιχεί στην κεντρική και νότια Αμερική, τις Αντίλλες και την Αυστραλία.

[4] «Θα νικήσουμε!», στη γλώσσα των Μαπούτσε, φυλή στη νότια Χιλή που δέχεται ένα κύμα κρατικής καταστολής το τελευταίο διάστημα.

μέρος Β'

Το παρακάτω συνιστά μετάφραση του δεύτερου μέρους κειμένου του εξεγερμένου υποδιοικητή Μάρκος του EZLN (Εθνικοαπελευθερωτικός Ζαπατιστικός Στρατός). Το πρωτότυπο, που τις υπογεγραμμένες από τον Μάρκος σελίδες, δημοσιεύτηκε στις 22 Γενάρη στο [enlace zapatista](#).

«Αυτοί και εμείς»

II. Η μηχανή σε σχεδόν δύο σελίδες

Γενάρης 2013.

Μιλά ο πωλητής:

*Είναι καταπληκτική, πολύ «κουλ», αν με καταλαβαίνετε. Λέγεται «νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση βερσιόν 6.6.6.», αλλά προτιμούμε να την ονομάζουμε «η ατίθαση» ή «το κτήνος». Επιθετικό παρατσούκλι, πράγματι, με πυγμή, πολύ **γκρρρ**. Αυτό το έμαθα στο σεμινάριο προσωπικής υπέρβασης «Πώς να πουλήσετε έναν εφιάλτη»... αλλά ας γυρίσουμε στη μηχανή. Η λειτουργία της είναι πολύ απλή. Είναι αντάρκης (ή «βιώσιμη», «αιφόρος», όπως τη λένε κάποιοι). Παράγει υπέρογκα κέρδη... Τι; Να επενδυθεί μέρος αυτών των κερδών για την καταπράυνση της πείνας, της ανεργίας, της έλλειψης εκπαίδευσης; Μα αυτές ακριβώς οι ελλείψεις είναι που βάζουν σε κίνηση αυτό το καταπληκτικό πράγμα. Πώς σας φαίνεται, ε; Μια μηχανή που ταυτόχρονα παράγει τα καύσιμα που χρειάζεται για να λειτουργήσει: τη δυστυχία και την ανεργία.*

Ναι, φυσικά παράγει και προϊόντα, αλλά όχι μόνο. Κοιτάχτε: ας πούμε πως παράγεται χωρίς αγορά κάτι που δεν χρειάζεται κανείς, εντελώς άχρηστο. Λοιπόν, αυτό το θαύμα δεν παράγει μόνο το άχρηστο, αλλά δημιουργεί και την αγορά όπου αυτό το άχρηστο μετατρέπεται σε είδος πρώτης ανάγκης.

*Η κρίση; Λοιπόν, πατήστε αυτό εδώ το κουμπάκι... όχι, όχι αυτό, αυτό είναι της «εκτίναξης»... το άλλο, ναι. Ωραία, πατήστε λοιπόν αυτό το κουμπάκι και **ταράν!** εδώ έχετε την κρίση που χρειάζεστε, πλήρη, με τα εκατομμύρια των ανέργων, τα κατασταλτικά τανκς, τη χρηματιστηριακή κερδοσκοπία, τις ξηρασίες, τους λιμούς, την αποψίλωση δασών, τους πολέμους, τις θρησκευτικές προφητείες, τους καλύτερους σωτήρες, τις φυλακές και τα νεκροταφεία της (για όσους δεν ακολουθούν τους καλύτερους σωτήρες), τους οικονομικούς παραδείσους, τα προγράμματα υποστήριξης της με μουσικό θέμα και χορογραφία... φυσικά, λίγη ελεημοσύνη είναι πάντα ευπρόσδεκτη.*

Αλλά δεν τελειώνει εκεί, επιτρέψτε μου, αφήστε με να σας βάλω αυτό το ντέμο. Όταν το βάλετε στη ρύθμιση «καταστροφή/δημογραφική αφαίμαξη-αναδόμηση/ανασύνταξη» κάνει θαύματα. Δείτε αυτό το παράδειγμα: βλέπετε αυτά τα δάση; Όχι, μη σας απασχολούν αυτοί οι ιθαγενείς... ναι, είναι η φυλή των Μαπούτσε [νότια Χιλή], αλλά θα μπορούσαν να είναι γιάκις [βόρειο Μεξικό], μάγιοι [βόρειο Μεξικό], νάουας [κεντρικό Μεξικό], πουρέπετσας [βόρειο Μεξικό], μαγιάς [νότιο Μεξικό], γκουαρανίς [Βραζιλία], αιμάρας [Βολιβία, Περού, Χιλή, Αργεντινή], κέτσουας [Περού, Βολιβία, Εκουαδόρ, Αργεντινή, Βολιβία]. Λοιπόν, πατήστε το πλήκτρο «**play**» και δείτε πώς εξαφανίζονται τα δάση (μαζί και οι ιθαγενείς, αλλά αυτοί ποτέ δεν έχουν σημασία). Τώρα δείτε πώς μετατρέπεται σε λιβάδι, κοιτάχτε... εδώ έρχονται οι μηχανές και **βουαλά!** εδώ έχετε αγαπητέ μου κύριε το γήπεδο γκολφ που πάντα ονειρευόσασταν, με τις προσωπικές σας εγκαταστάσεις και όλες τις υπηρεσίες. Καταπληκτικό ε;

Επίσης πάει μαζί μ' ένα software που είναι η τελευταία της τελευταίας λέξης στην τεχνολογία. Μπορείτε να κάνετε ένα**κλικ** εδώ, που λέει «φίλτρο», και στην τιβί σας, το ραδιόφωνο, τις εφημερίδες, τα περιοδικά, το φέισμπουκ, το τουϊτερ, το γιουτιουμπ, θα εμφανίζονται μόνο ψαλμωδίες και εγκώμια για σας και τους δικούς σας. Ακριβώς! εξαφανίζει κάθε σχόλιο, κείμενο, εικόνα, φασαρία, όλη την αρνητική ενέργεια που ξεχειλίζει από αυτούς τους ανώνυμους, βρώμικους, άσχημους και κακούς πρόλες [1]... ναι, και χυδαίους.

Υπάρχει ένας μοχλός στο πάτωμα (αν και μπορείτε να βάλετε τον αυτόματο πιλότο μόλις με ένα **κλικ**). Ελικοδρόμιο. Όχι αεροπορικό εισιτήριο, γιατί μπορεί να μην έχετε πού να καταφύγετε, αλλά σίγουρα υπάρχει κάποιο μέρος στον κοντινότερο διαστημικό σταθμό. Επίσης έχει το αποκλειστικό σούπερ-υπερ-μέγα «**mall**» του, γήπεδο γκολφ, μίνι μπαρ, γιοτ κλαμπ, ένα δίπλωμα από το Χάρβαρντ σε κορνίζα, εξοχικό, παγοδρόμιο... ναι, το ξέρω! τι θα κάναμε χωρίς τη σύγχρονη αριστερά και τις ιδέες της; Α! και με αυτό το καταπληκτικό πράγμα θα μπορείτε να είστε σε «πραγματικό χρόνο» και συγχρόνως σε οποιοδήποτε μέρος του πλανήτη. Είναι σα να είχατε το δικό σας αποκλειστικό μηχάνημα αναλήψεων.

Χμμ... ναι, περιλαμβάνει μια παπική βούλα που σας εξασφαλίζει μια θέση VIP στον ουρανό. Ναι, το ξέρω, αλλά ακόμη ερευνούμε αυτό το ζήτημα της αθανασίας. Εντωμεταξύ μπορούμε να σας εγκαταστήσουμε ως αξεσουάρ (με χωριστή χρέωση, φυσικά, αλλά είμαι βέβαιος ότι αυτό δεν αποτελεί πρόβλημα για κάποιον σαν εσάς) ένα δωμάτιο πανικού. Ναι, ίσως αυτοί οι βάνδαλοι να θελήσουν να διεκδικήσουν ό,τι είναι δικό τους με εκείνο το «η γη ανήκει σε όποιον τη δουλεύει». Αλλά δεν πρέπει να σας απασχολεί. Γι' αυτό έχουμε διοικητές, πολιτικά κόμματα, νέες θρησκείες, «reality shows». Αλλά φυσικά είναι ένα σενάριο: θα μπορούσαν όλ' αυτά κάποια στιγμή ν' αποτύχουν; Μα ναι, για τέτοια ζητήματα ασφαλείας κανένα κόστος δεν είναι δισβάσταχτο. Ωραία, σημειώνω: «να συμπεριληφθεί Δωμάτιο Πανικού».

Περιλαμβάνει επίσης ένα στούντιο τηλεόρασης, ένα ραδιοφώνου και ένα γραφείο σύνταξης. Όχι, δεν με καταλάβατε. Δεν είναι για να βλέπετε τηλεόραση, ούτε ν' ακούτε ραδιόφωνο, ούτε για να διαβάσετε εφημερίδες και περιοδικά. Αυτά είναι για

τους αναξιοπαθούντες. Είναι για την παραγωγή πληροφόρησης και την εκπαίδευση όσων θέτουν σε λειτουργία τη μηχανή. Μα δεν είναι ευφύες;

Τι; Α... ωραία... ναι... φοβάμαι πως αυτό το μικρό ζήτημα δεν έχει επιλυθεί από τους ειδικούς μας. Ναι. Αν η πρώτη ύλη, δηλαδή η μάζα των πληβείων εξεγερθεί δεν μπορεί να γίνει τίποτα. Ναι... ίσως και το «δωμάτιο πανικού» να είναι άχρηστο σε αυτή την περίπτωση. Αλλά μην απογοητεύεστε! Σκεφτείτε ότι αυτή η μέρα... ή νύχτα... είναι πολύ μακριά. Ναι, αυτή την «newage» αισιοδοξία την έμαθα σε εκείνο το σεμινάριο προσωπικής υπέρβασης. Ε; Τι; Απολύομαι;

(συνεχίζεται...)

Από οποιοδήποτε μέρος του κόσμου, από οποιοδήποτε κόσμο.

SupMarcos.

Πλανήτης Γη.

Γενάρης 2013.

Σημειώσεις της aqua

[1] Το prole (απ' το «προλετάριος») έγινε ατάκα στο Μεξικό όταν η κόρη του τότε υποψήφιου για την προεδρία, και πλέον δυστυχώς προέδρου, Ενρίκε Πένια Νιέτο χαρακτήρισε ως «ηλίθιους» και «πρόλε» όσους κοροΐδευαν τον πατέρα της μετά την αποτυχημένη προσπάθειά του να ονοματίσει στη Διεθνή Έκθεση Βιβλίου στη Γκουανταλαχάρα τρία βιβλία που άλλαξαν τη ζωή του (Δεκέμβρης 2011).

μέρος Γ'

Το παρακάτω δημοσιεύτηκε στο [enlace zapatista](#) στις 23 Γενάρη. Συνιστά το τρίτο μέρος κειμένου (καθένα τους είναι αυτοτελές) του εξεγερμένου υποδιοικητή Μάρκος του EZLN (Εθνικοαπελευθερωτικού Ζαπατιστικού Στρατού).

Αυτοί και εμείς

III. Οι εργατοπατέρες

Κάλου στο Μεξικό...

Ο κύριος χτυπά το τραπέζι, εκνευρισμένος.

- Να το ακυρώσουμε!

- Συγγνώμη, με όλο το σεβασμό, προσπαθούμε εδώ και πάνω από 500 χρόνια να το ακυρώσουμε. Οι διαδοχικές σεβαστές αυτοκρατορίες το έχουν επιχειρήσει με όλη τη στρατιωτική δύναμη κάθε εποχής.

- Και γιατί συνεχίζουν να είναι εκεί;

- Εεε... ακόμη προσπαθούμε να το καταλάβουμε.

Ο λακές κοιτάει υποτιμητικά κάποιον που φέρει στρατιωτική στολή. Ο προαναφερθείς σηκώνεται και σε στάση προσοχής προτάσσει το δεξί μπράτσο προς τα εμπρός και σηκώνοντας το χέρι φωνάζει με ενθουσιασμό:

- Χάιλ...! εεε, συγγνώμη, ήθελα να πω, σας χαιρετώ, κύριε.

Μετά από μια απειλητική ματιά, που παύει τα γελάκια των υπόλοιπων συνδαιτυμόνων, συνεχίζει:

- Το πρόβλημα, κύριε, είναι ότι αυτοί οι αιρετικοί δεν συγκρούονται μαζί μας στα σημεία που είμαστε δυνατοί, μας φέρνουν τα πάνω κάτω, μας επιτίθενται στις αδυναμίες μας. Αν ήταν μόνο ζήτημα μπαρούτης και φωτιάς, ας πούμε, αυτά τα εδάφη, μαζί με τα δάση τους, το νερό, τα μεταλλεύματα, τον κόσμο, θα ήταν εδώ και καιρό κατακτημένα και έτσι εσείς θα μπορούσατε να τα είχατε δώσει ως προσφορά στον μεγάλο Αρχηγό. Αυτοί οι δειλοί, αντί να μας αντιμετωπίσουν μόνο με τα γυμνά ηρωικά τους στήθη, ή με βέλη, τόξα και ακόντια, ως ήρωες (ηττημένοι μεν, αλλά ήρωες), προετοιμάζονται, οργανώνονται, συμφωνούν, μας φέρνουν τα πάνω κάτω, κρύβονται όταν πετούν τη μάσκα. Αλλά δεν θα ήμασταν σε αυτή την κατάσταση αν με είχατε ακούσει όταν άρχισε όλο αυτό, είπε βλέποντας με αποδοκιμασία τον συνδαιτυμόνα του οποίου το ταμπελάκι στο τραπέζι γράφει «chupa-cabras βερσιόν 8.8.1.3» [1].

Ο προαναφερθείς συνδαιτυμόνας λέει χαμογελώντας:

- Συνταγματάρχα, με όλο το σεβασμό, δεν είχαμε καμιά ατομική βόμβα. Και παρόλο που μπορούσαμε να έχουμε προμηθευτεί κάποια από τους συμμάχους μας (ο συνδαιτυμόνας με το ταμπελάκι του πρέσβη ευχαριστεί για την αναφορά), και θα μπορούσαμε να έχουμε εξουδετερώσει όλους τους ιθαγενείς, αλλά θα είχαμε επίσης καταστρέψει τα δάση και το νερό, εκτός του ότι οι εργασίες διερεύνησης και εκμετάλλευσης μετάλλων θα ήταν έπειτα αδύνατες για πολλούς αιώνες, θα λέγαμε.

Παρεμβαίνει ένας άλλος λακές:

- Είχαμε μια προσφορά για αυτούς, ότι θα υπήρχαν τραγούδια και ποιήματα που θα υμνούσαν τη θυσία τους, μπαλάντες, ταινίες, συνέδρια, δοκίμια, βιβλία, θεατρικά έργα, αγάλματα, το όνομά τους με χρυσά γράμματα. Τους είπαμε ότι αν ήταν αποφασισμένοι να αντισταθούν και να συνεχίσουν να ζουν, θα σπέρναμε φήμες και αμφιβολίες σχετικά με το γιατί δεν έχουν εξαφανιστεί, γιατί δεν έχουν πεθάνει, και ότι θα λέγαμε ότι ήταν δικό μας κατασκεύασμα, και ότι θα αρχίζαμε μια εκστρατεία

δυσφήμισης τέτοια που θα είχε ακόμη και την υποστήριξη κάποιων προοδευτικών διανοουμένων, καλλιτεχνών και δημοσιογράφων. Οι προαναφερθέντες συνδαιτυμόνες κάνουν χειρονομία έγκρισης, αν και πάνω από ένας την κάνουν με δυσαρέσκεια για το συνωστισμό τόσων γενικών [2].

Ο επικεφαλής διακόπτει ανυπόμονα:

- Και;

- Μας απάντησαν με μια τέτοια χειρονομία, ο λακές σηκώνει το χέρι σε γροθιά με το μεσαίο δάχτυλο σηκωμένο.

Οι συνδαιτυμόνες φαίνονται αγανακτισμένοι και φωνάζουν:

- Πρόδες [3]! Άξεστοι (nacós)! Χυδαίοι! Πληβείοι! Οπαδοί των γειτονιών!

Ο λακές κατεβάζει αργά το χέρι δείχνοντας την μπουνιά του στους υπόλοιπους συνδαιτυμόνες. Και συνεχίζει:

- Το πρόβλημα, κύριε, είναι ότι αυτά τα άτομα δεν εξυμνούν το θάνατο, αλλά τη ζωή. Έχουμε επιχειρήσει να εξουδετερώσουμε τους φανερούς ηγέτες τους, να τους εξαγοράσουμε, να τους δελεάσουμε.

- Και μετά;

- Εκτός του ότι δεν το έχουμε κατορθώσει, αντιληφθήκαμε ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι οι αόρατοι ηγέτες.

- Ωραία, βρείτε τους!

- Τους έχουμε ήδη βρει, κύριε.

- Και;

- Είναι όλοι και όλες, κύριε.

- Πώς όλοι και όλες;

- Ναι, όλοι και όλες. Αυτό ήταν ένα από τα μηνύματα που ήθελαν να δώσουν την ημέρα του τέλους του κόσμου [4]. Κατορθώσαμε να μην προβληθεί στα ΜΜΕ, αλλά εδώ μπορούμε να το πούμε χωρίς τον φόβο να μας ακούσει κανείς. Χρησιμοποίησαν έναν κώδικα για να τους καταλάβουμε: όποιος είναι στην πίστα είναι ο αρχηγός.

- Τι; Σαράντα χιλιάδες αρχηγοί;

- Εεε, συγχωρήστε με κύριε, αλλά τόσοι ήταν όσοι είδαμε. Πρέπει να προσθέσουμε πολλούς ακόμη που δεν είδαμε.

- Να τους εξαγοράσουμε λοιπόν. Φαντάζομαι πως έχουμε αρκετά χρήματα, λέει προχωρώντας προς τον συνδαιτυμόνα με το ταμπελάκι «ταμίας μη αυτόματων αναλήψεων».

Ο λεγόμενος «ταμίας» αρχίζει να τραυλίζει:

- Χμμ, κύριε, θα έπρεπε να πουλήσουμε κάτι από το κράτος και πλέον δεν έχει μείνει τίποτα.

Ο λακές επεμβαίνει:

- Κύριε, το έχουμε επιχειρήσει.

- Και;

- Δεν έχουν τιμή.

- Ε τότε να τους πείσουμε!

- Δεν καταλαβαίνουν τι λέμε. Και για να πούμε την αλήθεια, ούτ' εμείς τους καταλαβαίνουμε. Μιλάνε για αξιοπρέπεια, ελευθερία, δικαιοσύνη, δημοκρατία...

- Ωραία, τότε ας κάνουμε σα να μην υπάρχουν. Έτσι θα πεθάνουν απ' την πείνα, από ιάσιμες ασθένειες και με ένα καλό γύρο ενημέρωσης κανείς δεν θα πάρει είδηση τίποτα ώσπου να είναι πολύ αργά. Έτσι τους σκοτώνουμε λόγω λήθης.

Ο συνδαιτυμόνας που μοιάζει εκπληκτικά με τσουπακάβρακάνει μια κίνηση αποδοχής. Ο κύριος τον ευχαριστεί για τη χειρονομία.

- Ναι, κύριε, αλλά υπάρχει ένα πρόβλημα.

- Ποιο;

- Ακόμη κι αν τους αγνοούμε επιμένουν να υπάρχουν. Χωρίς την ελεημοσύνη μας, συγγνώμη, ήθελα να πω χωρίς τη βοήθειά μας, έχουν φτιάξει σχολεία, έκαναν τη γη να παράγει, έχτισαν κλινικές και νοσοκομεία, βελτίωσαν τη ζωή και τη διατροφή τους, έριξαν τους δείκτες εγκληματικότητας, εξάλειψαν τον αλκοολισμό. Και, εκτός του ότι απαγόρευσαν την καλλιέργεια, εμπορία και κατανάλωση των ναρκωτικών, αύξησαν το προσδόκιμο ζωής τους και σχεδόν έφτασαν το αντίστοιχο των μεγάλων πόλεων.

- Α, οπότε ακόμη είναι καλύτερα στις πόλεις, λέει ο κύριος χαμογελώντας ικανοποιημένος.

- Όχι κύριε, όταν λέω «σχεδόν» είναι γιατί εκείνων είναι υψηλότερο. Το προσδόκιμο ζωής στις πόλεις έπεσε χάρη στη στρατηγική του προκατόχου σας, κύριε.

Όλοι γυρίζουν τα κεφάλια και κοιτούν κοροϊδευτικά και με αποδοκιμασία τον τύπο με τη μπλε γραβάτα.

- *Θέλεις να πεις ότι αυτοί οι αντάρτες ζουν καλύτερα από όσους έχουν πουληθεί σ' εμάς;*

- *Απολύτως, κύριε. Αλλά δεν πρέπει να ανησυχείτε γι' αυτό: έχουμε καταστρώσει μια εκστρατεία στα ΜΜΕ **ad hoc** που θα το κουκουλώσει.*

- *Και;*

- *Το πρόβλημα είναι ότι ούτε εκείνοι ούτε οι δικοί μας βλέπουν τηλεόραση, ούτε διαβάζουν τις εφημερίδες μας, ούτε έχουν τουίτερ, ούτε φέισμπουκ, ούτε καν σήμα για κινητά. Εκείνοι ξέρουν ότι είναι καλύτερα και οι δικοί μας ξέρουν ότι είναι χειρότερα.*

Σηκώνεται η συνδαιτυμόνας με το ταμπελάκι «σύγχρονη αριστερά»:

- *Κύριε, αν μου επιτρέπετε... Με το νέο πρόγραμμα Αλληλεγγ... συγγνώμη, ήθελα να πω με τη Διεθνή Εκστρατεία... [5]*

Ο λακές τη διακόπτει ανυπόμονα:

- *Έλα τώρα Τσάγιο [6], μην αρχίσεις με αυτά που λέμε στα ΜΜΕ. Όλοι συμφωνούμε ότι ο κύριος εχθρός είναι αυτοί οι παλιοϊνδιάνοι κι όχι ο άλλος ο ακατανόμαστος. Εκείνον τον έχουμε κυκλωμένο από παντού με άντρες του παρόντος κυρίου.[7]*

Ο τύπος με το ταμπελάκι «τουπακάβρας» ανακάθεται ικανοποιημένος λαμβάνοντας τα απαλά χειροκροτήματα των κοντινών του συνδαιτυμόνων.

Ο λακές συνεχίζει:

- *Αλλά εσύ κι εγώ, κι όλοι όσοι είμαστε εδώ, ξέρουμε ότι όλ' αυτά με τα προγράμματα πρόνοιας είναι ένα ψέμα, ότι δεν είναι σημαντικό πόσα χρήματα επενδύονται, γιατί στο τέλος του κόλλου δεν μένει τίποτα. Γιατί ο καθένας παίρνει τη μίζα του. Μετά τον κύριο, με όλο το σεβασμό, εσύ θα πάρεις ένα καλό κομμάτι της πίτας, όπως και όλοι οι παρόντες, έπειτα ακολουθούν οι κύριοι κυβερνήτες, οι διοικητές των στρατιωτικών και ναυτικών ζωνών, τα μέλη του νομοθετικού σώματος, οι δήμαρχοι, οι επίτροποι, οι αρχηγοί, οι επικεφαλής, οι ταμίες, έτσι ώστε για τους από κάτω μένουν πολύ λίγα, ή τίποτα.*

Ο κύριος παρεμβαίνει:

- *Αλλά πρέπει να κάνουμε κάτι πια, γιατί αλλιώς ο Αρχηγός θα αρχίσει να ψάχνει άλλους εργατοπατέρες και, κυρίες και κύριοι, ξέρετε καλά τι σημαίνει αυτό: ανεργία, χλευασμό, ίσως ακόμη και φυλακή ή εξορία.*

Ο τύπος με το ταμπελάκι «τουπακάβρας» αναταράζεται και κάνει μια χειρονομία συμφωνίας.

- Και είναι επείγον, γιατί αν αυτοί οι ξυπόλυτοι ινδιάνοι... (η κόρη του κυρίου κάνει ένα μορφασμό αηδίας, ενώ η κυρία νιώθει ξαφνικά αδιάθετη και παίρνει ένα πράσινο χρώμα που τύφλα να 'χει ο Λάντερν [πράσινος ήρωας γιάντικου κόμικ]. Η κυρία αποχωρεί λέγοντας κάτι για μια εγκυμοσύνη.

Ο κύριος συνεχίζει:

- Αν εκείνοι οι παλιοϊνδιάνοι ενωθούν θα έχουμε πολύ μεγάλο πρόβλημα, γιατί..

- Γκουχ γκουχ, κύριε, διακόπτει ο λακές.

- Ναι;

- Φοβάμαι ότι υπάρχει ένα πρόβλημα σοβαρότερο, δηλαδή χειρότερο, κύριε.

- Σοβαρότερο; Χειρότερο; Τι μπορεί να είναι χειρότερο από όλη την ινδιανιά εξεγερμένη;

- Εεε, το να συμφωνήσουν με τους άλλους και τις άλλες, κύριε[8].

- Οι άλλοι και οι άλλες; Ποιοι είν' αυτοί;

- Χμμ... για να δω... λοιπόν... αγρότες, εργάτες, άνεργοι, νέοι, φοιτητές, δάσκαλοι, υπάλληλοι, γυναίκες, άντρες, ηλικιωμένοι, επαγγελματίες, πούστηδες και λεσβίες, φρικιά, ραστάδες, σκεϊτάδες, ραπάδες, χιτχοπάδες, ροκάδες, μεταλλάδες, οδηγοί, γείτονες, ΜΚΟ'δες, πλανόδιοι, μπάντες, άξεστοι, πλέμπες...

- Φτάνει! κατάλαβα... νομίζω.

Οι λακέδες κοιτάζονται μεταξύ τους με χαμόγελο συνωμοσίας.

- Πού είναι οι ηγέτες που έχουμε εξαγοράσει; Πού είναι όλοι αυτοί που έχουμε πείσει ότι η λύση σε όλα είναι να γίνουν σαν κι εμάς;

- Τους πιστεύουν όλο και λιγότερο, κύριε. Ελέγχουν όλο και λιγότερο τον κόσμο τους.

- Βρείτε κάποιους να εξαγοράσετε! Προσφέρετε τους λεφτά, ταξίδια, τηλεοπτικά προγράμματα, θέσεις, υποψηφιότητες για τη βουλή, τη γερουσία, τις πολιτείες! Αλλά πάνω απ' όλα λεφτά, πολλά λεφτά!

- Το κάνουμε, κύριε, αλλά..., ο λακές δείχνει να διστάζει.

- Και; τον πιέζει ο κύριος.

- Κάθε φορά βλέπουμε περισσότερο...
- Τέλεια! Άρα χρειάζονται περισσότερα χρήματα;
- Κύριε, ήθελα να πω ότι όλο και περισσότερο βλέπουμε ότι δεν πουλιούνται.
- Αν τους τρομοκρατήσουμε;
- Κύριε, συνεχώς γίνονται περισσότεροι όσοι δεν μας φοβούνται, ή αν μας φοβούνται το ελέγχουν.
- Και η εξαπάτηση;
- Κύριε, υπάρχει όλο και περισσότερος κόσμος που σκέφτονται μόνοι τους.
- Επομένως πρέπει να ξεμπερδέψουμε με όλους!
- Κύριε, αν τους εξαφανίσουμε όλους θα εξαφανίσουμε και τους εαυτούς μας. Ποιος θα σπείρει τη γη, ποιος θα δουλεύει τις μηχανές, ποιος θα λειτουργεί τα μέσα, ποιος θα μας εξυπηρετεί, ποιος θα συμμετέχει στους πολέμους μας, ποιος θα μας επαινεί;
- Επομένως πρέπει να τους πείσουμε ότι είμαστε τόσο απαραίτητοι όσοι εκείνοι.
- Κύριε, εκτός του ότι όλο και περισσότερος κόσμος αντιλαμβάνεται ότι δεν είμαστε απαραίτητοι, φαίνεται ότι και ο Αρχηγός έχει αμφιβολίες για τη χρησιμότητά μας, και όταν αναφέρομαι σε «εμάς» εννοώ όλους εμάς.

Οι προσκεκλημένοι στο τραπέζι του κυρίου στριφογυρίζουν άβολα στις καρέκλες τους.

- Επομένως;
- Κύριε, μέχρι να βρούμε μια λύση, γιατί εκείνο το «Σύμφωνο»[9] δεν περπάτησε, και βλέποντας ότι πρέπει να αποφύγουμε τη ντροπή να τον φυγαδέψουμε και πάλι στο μπάνιο [10], έχουμε βρει κάτι πιο βολικό: ένα «δωμάτιο πανικού»!

Οι συνδαιτυμόνες σηκώνονται όρθιοι για να χειροκροτήσουν. Όλοι περιτριγυρίζουν τη μηχανή. Ο κύριος μπαίνει και κάθεται στο κοντρόλ.

Ο λακές επισημαίνει νευρικά:

- Κύριε, μόνο προσέξτε να μην πατήσετε το κουμπί της «εκτίναξης».
- Αυτό;
- Όχιιιιιιιιιιιιιιιι!

Οι εργοστασιάρχες και οι κουκλοθεατροπαίχτες τρέχουν να δώσουν τις πρώτες βοήθειες.

Ο λακός κατευθύνεται προς τους καμεραμάν που έχουν καταγράψει τα πάντα:

- *Πρέπει να σβήσετε αυτό το μέρος... Και πείτε στον Αρχηγό ότι πρέπει να ετοιμάσει το εφεδρικό ανδρείκελο. Αυτόν εδώ χρειάζεται «ρισέτ»κάθε τόσο.*

Οι συνδαιτυμόνες φτιάχνουν τις γραβάτες, τις φούστες τους, χτενίζονται, βήχουν, προσπαθώντας να συγκεντρώσουν την προσοχή. Τα κλικ των καμερών και τα φώτα των φλας σκοτεινιάζουν τα πάντα...

(συνεχίζεται...)

Από οποιοδήποτε μέρος του κόσμου σε οποιοδήποτε κόσμο.

SupMarcos.

Πλανήτης Γη.

Γενάρης 2013.

Πληροφορίες από την Αυτόνομη Υπηρεσία Πληροφοριών (SIA, από τα αρχικά της στα ισπανικά) σχετικά με όσα ακούστηκαν και έγιναν αντιληπτά στην σουπερ-υπερ-αρχιμυστική συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στην ομοσπονδιακή πρωτεύουσα του Μεξικού, παραδίπλα από τις ΗΠΑ, γεωγραφικό πλάτος 19° 24' Β, μήκος 99° 9' Δ. Ημερομηνία: πριν μερικές ώρες. Ταξινόμηση: για τα μάτια σου μόνο. Παρατηρήσεις: να μη καταστούν δημόσιες αυτές οι πληροφορίες γιατί θα μας πετάξουν απ' τα μπαλκόνια. Σημείωση: στείλτε περισσότερο ποσόλ [ρόφημα του νότου του Μεξικού] γιατί ο Ηλίας το τέλειωσε με την κραυγή «κολλήσαμε στη λάσπη!» και χορεύει σκα υπό τον ήχο των *Tijuana No*, “*Transgresores de la Ley*”, στη βερσιόν των *Nana Pancha*. Ναι, είναι γαμάτο, αλλά θα σκιστεί λίγο στο σλαμ γιατί ο Ηλίας φοράει μπότες ανθρακωρύχου με μέταλλο.

Σημειώσεις της aqua:

[1] Όπως βλέπω στη [wikipedia](https://en.wikipedia.org/wiki/Chupacabra), η chupacabra (μυθολογικό ον που επιτίθεται σε έμβιους οργανισμούς, ιδίως κατσίκες [cabras] και τους ρουφά [chupa] το αίμα) απαντάται ως φαίνεται σε διάφορες χώρες της Λατινικής Αμερικής, πράγμα που ομολογουμένως δεν γνώριζα! Ωστόσο εδώ ο Μάρκος αναφέρεται στην αναβίωση του μύθου στο τέλος της εξαετίας του προέδρου του Μεξικού Κάρλος Σαλίνας δε Γκορτάρι. Στα μέσα της δεκαετίας του '90 αυτό το βαμπιροειδές φερόταν να τρομοκρατεί την ύπαιθρο, σκοτώνοντας κατσίκες, πρόβατα και κότες. Είχαν εμφανιστεί σκίτσα με τον ίδιο τον Σαλίνας ως τσουπακάβρα (στο κείμενο ίσως είναι αυτός που φέρει το ταμπελάκι 'τσουπακάβρα', καθώς η ζαπατιστική εξέγερση [']όταν

άρχισαν όλα"] συνέπεσε με τον τελευταίο χρόνο της θητείας του στην προεδρία). Το διάστημα που ήμουν στο Μεξικό (2010-12) πολύς κόσμος μου διηγούνταν ζωντανά αυτή την ιστορία, που εμφανιζόταν σχεδόν ως μεταφορά της αιμοσταγούς θητείας του Σαλίνας. Έχω σκοπό να αφιερώσω ένα ποστ στο θέμα (έχω αρκετό υλικό). Να δούμε πότε θα αξιωθώ...

[2] Στο πρωτότυπο «από το συνωστισμό τόσων ‘-istas’ (prograsistas/προοδευτικών artistas/καλλιτεχνών periodistas/δημοσιογράφων).

[3] Το prole (απ’ το «προλετάριος») έγινε ατάκα στο Μεξικό όταν η κόρη του τότε υποψήφιου για την προεδρία, και πλέον δυστυχώς προέδρου, Ενρίκε Πένια Νιέτο χαρακτήρισε ως «ηλίθιους» και «πρόλε» όσους κοροϊδευαν τον πατέρα της μετά την αποτυχημένη προσπάθειά του να ονοματίσει στη Διεθνή Έκθεση Βιβλίου στη Γκουανταλαχάρα τρία βιβλία που άλλαξαν τη ζωή του (Δεκέμβρης 2011).

[4] Δεν κατάφερα να αφιερώσω ένα ποστ στην καταπληκτική κινητοποίηση που έκαναν οι ζαπατίστας στις 21 Δεκέμβρη 2012 (δεν είχα υπολογιστή, ίντερνετ και χρόνο). Χιλιάδες άτομα (λέγεται πως ήταν 40 χιλιάδες) κατέβηκαν από τις ζαπατιστικές κοινότητες, και κατέλαβαν ειρηνικά τις πέντε πόλεις στην Τσιάπας που είχαν καταλάβει στην εξέγερση του 1994. Το σύνθημά τους; Κανένα. Δεν είπαν απολύτως τίποτα. Έμειναν για μερικές ώρες κι έφυγαν..! Ελπίζω να αναρτήσω κάποια στιγμή ένα ποστ, έστω και ετεροχρονισμένο...

[5] Πρόκειται για την πρόσφατα αναγγελθείσα από το νέο πρόεδρο του Μεξικού, Ενρίκε Πένια Νιέτο, Εθνική Εκστρατεία κατά της Πείνας, για την οποία οι ζαπατίστας, μέσω του Μάρκος, έστειλαν ένα γραμματάκι με παραλήπτη τον «Αλή Μπαμπά και τους σαράντα κλέφτες» στην οποία «μη βρίσκοντας λόγια» υπήρχε σχεδιασμένο ένα κωλοδάχτυλο.

[6] Chayo είναι το χαϊδευτικό της Ροσάριο. Αναφέρεται στην Rosario Robles Berlanga η οποία είναι επικεφαλής της Εθνικής Εκστρατείας κατά της Πείνας. Η Ροσάριο ήταν υψηλόβαθμο στέλεχος του κεντροαριστερού κόμματος PRD (Κόμμα Επαναστατικής Δημοκρατίας) από το οποίο παραιτήθηκε το 2004 μετά από βίντεο που κυκλοφόρησαν και την έδειχναν αποδέκτη μεγάλων χρηματικών ποσών για την υποστήριξη της εκστρατείας του κόμματος με αντάλλαγμα την εύνοια επιχειρήσεων και προσώπων (τότε ήταν κυβερνήτις της ομοσπονδιακής πρωτεύουσας). Αφού πέρασε μια σύντομη βόλτα από το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα κατέληξε στο νυν κυβερνών εθνικιστικό δεξιό κόμμα PRI (Κόμμα Θεσμικής Επανάστασης).

[7] Εδώ ίσως εννοεί τον Αντρές Μανουέλ Λόπες Ομπραδόρ, κεντροαριστερό αντίπαλο του Ενρίκε Πένια Νιέτο για την προεδρία, και πρώην επικεφαλής του PRD την περίοδο των σκανδάλων της Ροσάριο, με τον οποίο είχε τσακωθεί γιατί δεν την υποστήριξε μετά το ξέσπασμα των σκανδάλων.

[8] Εννοεί τα μέλη της Άλλης Καμπάνιας που άρχισε ο Μάρκος και οι ζαπατίστας σε όλο το Μεξικό το 2006, στην οποία μπήκαν οργανώσεις και άτομα αποδεχόμενοι κάποιες κοινές αρχές και μια βασική κοινή ανάλυση. Εδώ κατ’ επέκταση θα

μπορούσαν να είναι όποιοι έχουν μια άλλη ανάλυση που εφαρμόζουν σε μια άλλη καθημερινότητα.

[9] Αρχές Δεκέμβρη 2012 το νεοεκλεγέν τζιμάνι που βρίσκεται στην προεδρία του Μεξικού ανακοίνωσε το «Σύμφωνο για το Μεξικό» με το οποίο υποτίθεται ότι θα έλυνε όλα τα προβλήματα της χώρας.

[10] Αναφέρεται στην προεκλογική επίσκεψη του Ενρίκε Πένια Νιέτο στο Ιβεροαμερικανικό Πανεπιστήμιο η οποία έληξε άδοξα υπό τη γενική κατακραυγή των φοιτητών. Ο μέλλον πρόεδρος αναγκάστηκε να καταφύγει στο μπάνιο του πανεπιστημίου. Αυτή ήταν η έναρξη του κινήματος των 132 (δες σχετικό ποστ).

[11] Είναι συνηθισμένος και πολύ συντροφικός χαιρετισμός στο Μεξικό. Στα ελληνικά ακούγεται λίγο κάπως...

μέρος Δ'

Μετάφραση κειμένου που δημοσιεύτηκε στο enlace zapatista στις 24 Γενάρη και συνιστά το τέταρτο αυτοτελές μέρος του ίδιου κειμένου, υπογεγραμμένου από τον εξεγερμένο υποδιοικητή Μάρκος του EZLN.

Αυτοί και εμείς.

IV. Οι στεναχώριες των από κάτω

Γενάρης 2013

Πόσες φορές δεν μας έχει σταματήσει στο δρόμο ένα περιπολικό για το έγκλημα του «ύποπτου» προσώπου ή κουρέματος, κι έπειτα από μερικά χτυπήματα, κι αφού μας έχουν ζητήσει λεφτά, μάς αφήνουν να φύγουμε;

«Καταστολή και ενοχοποίηση», Cruz Negra Anarquista, Μεξικό, Γενάρης 2013

-Και για τους νέους που βλέπουν σε σένα έναν ήρωα και ένα παράδειγμα ανθρώπου που τιμωρήθηκε άδικα από το σύστημα καταστολής;

-Όχι, τι ήρωας! Ήρωας είναι ο καθένας από τους νέους που βγαίνουν καθημερινά απ' το σπίτι τους για να οργανωθούν για την αλλαγή αυτής της άδικης κοινωνίας και αυτού του οικονομικού και πολιτικού συστήματος. Και οργανώνονται, αντιστέκονται... Ας μην φοβούνται, γιατί ο φόβος θα τους κάνει ν' αλλάξουν στρατόπεδο.

Alfonso Fernández, συλληφθείς από τις 14 Νοέμβρη στην Ισπανία σε συνέντευξη της Shangay Lily, στο Kaos en laRed, Γενάρης 2013.

«Ο εχθρός είναι απαραίτητος για να δώσεις ελπίδα στον κόσμο [...] Το αίσθημα της ταυτότητας βασίζεται στο μίσος ενάντια σε όσους δεν μας μοιάζουν. Το μίσος πρέπει να καλλιεργηθεί ως δημόσιο πάθος. Ο εχθρός είναι φίλος των λαών. Έχοντας αντικείμενο μίσους αισθανόμαστε καλά μέσα στην ίδια μας τη δυστυχία. Πάντα. Το μίσος είναι το πραγματικό ουσιαστικό πάθος.

Ουμπέρτο Έκο, Το κοιμητήριο της Πράγας

Πού αρχίζει η βία;

Για να δούμε...

Μπροστά σ' ένα καθρέφτη, σε οποιαδήποτε μέρα και οποιοδήποτε τόπο...

Φανταστείτε ότι είστε διαφορετικός από τον κοινό κόσμο.

Φανταστείτε ότι είστε κάτι πολύ άλλο.

Φανταστείτε ότι έχετε συγκεκριμένο χρώμα δέρματος ή κόμης.

Φανταστείτε ότι σας υποτιμούν και σας ταπεινώνουν, ότι σας καταδιώκουν, σας φυλακίζουν, σας σκοτώνουν ακριβώς γι' αυτό, επειδή είστε διαφορετικός.

Φανταστείτε ότι από τότε που γεννηθήκατε όλο το σύστημα σάς λέει και σας επαναλαμβάνει ότι είστε κάτι περίεργο, μη φυσιολογικό, άρρωστο, ότι πρέπει να μετανιώσετε γι' αυτό που είστε και, αφού το καταλογίσετε στην κακή σας τύχη ή/και στη θεία δικαιοσύνη, πρέπει να κάνετε τα πάντα όποτε χρειάζεται για να ρυθμίσετε αυτό το «κατασκευαστικό ελάττωμα».

/Και φυσικά, κοιτάξτε, έχουμε ακριβώς ένα προϊόν που απλά κάνει θ-α-ύ-μ-α-τ-α για τα εκ γενετής προβλήματα. Αυτός ο τρόπος σκέψης σάς γλιτώνει από την εξεγερσιακότητα και αυτή την τόσο εκνευριστική κατάσταση να διαμαρτύρεστε για τα πάντα. Αυτή η κρέμα αλλάζει το χρώμα του δέρματός σας. Αυτή η βαφή μαλλιών σας δίνει τον τόνο που είναι στη μόδα. Αυτό το μάθημα για το «πώς να κερδίζετε φίλους και φίλες, και πώς να γίνετε δημοφιλείς στο διαδίκτυο» σας δίνει όλα τα εχέγγυα για να γίνετε ένας σύγχρονος άνθρωπος. Αυτή η θεραπεία σας επιστρέφει τη νιότη. Αυτό το dvd σας δείχνει πώς να συμπεριφέρεστε στο δρόμο, στη δουλειά, στο κρεβάτι, στις παράνομες ληστείες (κλέφτες), στις νόμιμες ληστείες (τράπεζες, κυβερνήτες, εκλογές, νόμιμες εταιρείες), στις κοινωνικές συνεστιάσεις... τι; Ω! δεν σας καλούν σε κοινωνικές συνεστιάσεις;... οκ! σας υποδεικνύει επίσης τι να κάνετε για να σας καλούν. Εδώ λοιπόν θα γνωρίσετε το μυστικό της επιτυχίας στη ζωή σας. Αφήστε πίσω σας τη λείντι Γκάγκα και τον τζάστιν μπίμπερ στον αριθμό ακολούθων που έχουν στο τουϊτερ! Βάλτε τη μάσκα της αρεσκείας σας. Έχουμε τα πάντα! Ακόμη και του υπουργείου Υγείας... Ωραία ωραία, δεν ήταν καλό παράδειγμα, αλλά πράγματι έχουμε για όλα τα γούστα.

*Μην το βλέπετε με απέχθεια! Δεν θα σας λένε πλέον άξεστο/-η, πρόλε [1], μαύρο/-η, τριτοκοσμικό/-ή [2], ζόμπι, φιλοζαπατίστα!/
Τώρα φανταστείτε ότι ξεκινά μια εκστρατεία για την εξάλειψη όλων όσων είναι σας κι εσάς.*

Φανταστείτε ότι παρά τις προσπάθειές σας και τις καλές προθέσεις σας δεν κατορθώνετε να κρύψετε το χρώμα του δέρματός ή των μαλλιών σας.

Τώρα φανταστείτε ότι ξεκινά μια εκστρατεία για την εξάλειψη όλων όσων είναι σας κι εσάς.

Δεν είναι ότι θα γίνει κάποια τελετή έναρξης ή θα ψηφιστεί κάποιος σχετικός νόμος, αλλά εσείς αντιλαμβάνεστε ότι όλο το σύστημα αρχίζει να κινείται εναντίον σας και ενάντια σ' όλους όσους είναι σαν κι εσάς. Όλη η κοινωνία μετατρέπεται σε μια μηχανή της οποίας ο πρωταρχικός στόχος είναι να σας εξαλείψει.

Αρχικά είναι τα βλέμματα αποδοκιμασίας, απέχθειας, υποτίμησης. Ακολουθούν οι προσβολές, οι επιθέσεις. Έπειτα υπάρχουν συλληφθέντες, εκτοπισμένοι, φυλακισμένοι. Αργότερα νεκροί εδώ κι εκεί, νόμιμα ή παράνομα. Τέλος μια συντεταγμένη εκστρατεία, η μηχανή σε πλήρη ισχύ, για να σας εξαφανίσουν, εσάς και όλους όσους σας μοιάζουν. Η ταυτότητα όσων απαρτίζουν την κοινωνία επιβεβαιώνεται μέσα από το μίσος προς εσάς. Το έγκλημά σας; Είστε διαφορετικός.

Δεν το βλέπετε ακόμη;

Ωραία. Φανταστείτε λοιπόν ότι είστε ... (βάλτε αρσενικό, θηλυκό ή άλλο, κατά περίπτωση).

Ένας ιθαγενής σε μια χώρα κυριαρχούμενη από ξένους. Ένα σμήνος από στρατιωτικά ελικόπτερα κατευθύνεται προς τα εδάφη σας. Ο Τύπος θα πει ότι η κατάληψη του αιολικού πάρκου εμπόδιζε τη μείωση της ρύπανσης ή ότι καταστρεφόταν η ζούγκλα. «Ο εκτοπισμός ήταν απαραίτητος για την πτώση της υπερθέρμανσης του πλανήτη», είπε ο υπουργός.

Ένα μαύρος σ' ένα έθνος κυριαρχούμενο από λευκούς. Ένας δικαστής WASP [3] θα σας τιμωρήσει. Ανάμεσα στα στοιχεία που παρουσιάζει η εισαγγελία είναι και αναλύσεις χρωματισμού των ιστών του δέρματός σας.

Ένας εβραίος στη ναζιστική Γερμανία. Ο υπάλληλος της Γκεστάμπο σας κοιτά έντονα. Την επόμενη μέρα μια αναφορά θα λέει ότι έχει μολυνθεί η ανθρώπινη φυλή.

Ένας Παλαιστίνιος στη σημερινή Παλαιστίνη. Ο πύραυλος του ισραηλινού στρατού είναι στραμμένος προς το σχολείο, το νοσοκομείο, τη γειτονιά, το σπίτι. Αύριο τα ΜΜΕ θα λένε ότι καταστράφηκαν στρατιωτικοί στόχοι.

Ένας μετανάστης στην άλλη πλευρά οποιωνδήποτε συνόρων. Πλησιάζει ένα περιπολικό. Την επόμενη μέρα δεν θα εμφανιστεί τίποτα στις ειδήσεις.

Ένας παπάς, μια μοναχή, ένας λαϊκός που έχει διαλέξει την πλευρά των φτωχών, μέσα στη χλιδή του Βατικανού. Τα λόγια του Καρδινάλιου στρέφονται ενάντια σε όσους ασχολούνται με γήινα πράγματα.

Ένα πλανόδιος σε ένα ακριβό εμπορικό κέντρο σε μια ακριβή περιοχή. Η κλούβα των ΜΑΤ παρκάρει. «Υπερασπιζόμαστε το ελεύθερο εμπόριο», θα δηλώσει ο βουλευτής.

Μια γυναίκα μόνη, μέρα ή νύχτα, σε μέσο δημόσιας συγκοινωνίας γεμάτο άντρες. Μια αμελητέα διαφοροποίηση στο ποσοστό της «έμφυλης βίας». Ο αστυνομικός θα πει: «είναι που προκαλούν».

Ένας γκέι μόνος, μέρα ή νύχτα, σε μέσο δημόσιας συγκοινωνίας γεμάτο άντρες μάτσο. Μια αμελητέα διαφοροποίηση στο ποσοστό της «ομοφοβικής βίας».

Μια εργάτρια του σεξ σε μια άγνωστη οδό, σε μια μακρινή γωνία... πλησιάζει ένα περιπολικό. «Η κυβέρνηση μάχεται με επιτυχία το εμπόριο λευκής σαρκός», θα πει ο τύπος.

Ένα φρικιό, ένας ραστάς, μια σκεϊτμπορντού, ένας μάγκας, μια μεταλλού, στο δρόμο, τη νύχτα... πλησιάζει άλλο περιπολικό. «Εμποδίζουμε τις αντικοινωνικές συμπεριφορές και τους βανδαλισμούς», θα πει ο νομάρχης.

Ένας γραφιτάς που «μουντζουρώνει» στο Διεθνές Κέντρο Εμπορίου... πλησιάζει ένα ακόμη περιπολικό. «Κάνουμε ό,τι περνά απ' το χέρι μας για να έχουμε μια όμορφη και ελκυστική πόλη για τους τουρίστες», θα πει οποιοσδήποτε αξιωματούχος.

Ένας κομμουνιστής σε συγκέντρωση του φασιστικού δεξιού κόμματος. «Είμαστε ενάντια στους ολοκληρωτισμούς που έχουν φέρει πλείστα δεινά στον κόσμο», θα πει ο πρόεδρος του κόμματος.

Ένας αναρχικός σε συγκέντρωση του κομμουνιστικού κόμματος. «Στρεφόμαστε ενάντια στα μικροαστικά παραστρατήματα που τόσο έχουν βλάψει την παγκόσμια επανάσταση», θα πει ο γενικός γραμματέας του κόμματος.

Ένα ενημερωτικό πρόγραμμα «31 λεπτών» στις ειδήσεις του CNN. Ο Tulio Triviño και ο Juan Carlos Bodoque κοιτάζονται μπερδεμένοι. Δεν λένε τίποτα [4].

Ένα συγκρότημα εναλλακτικής μουσικής που προσπαθεί να πουλήσει το δίσκο του σε συναυλία της Lady Gaga, της Μαντόνα, του Justin Bieber, ή όποιου άλλου. Πλησιάζουν οι μπάτσοι. Οι φανς φωνάζουν σαν τρελοί.

Μια καλλιτέχνις που χορεύει έξω από ένα μεγάλο πολιτιστικό κέντρο όπου παρουσιάζει μια παράσταση (ναι-μόνο-οι-προσκεκλημένοι-στο-γκαλά-συγγνώμη-κυρία-μου-εμποδίζετε) το μπαλέτο Μποσλόι. Προχωρά η ασφάλεια για να επαναφέρει την τάξη.

Ένας ηλικιωμένος σε μια συγκέντρωση προεδρευόμενη από τον ιάπωνα υπουργό οικονομικών Ταρό Ασό (σπούδασε στο Στάνφορντ και πρόσφατα ζήτησε από τους ηλικιωμένους «να πεθαίνουν πια» γιατί στοιχίζει να παραμένουν ζωντανοί). Περιορίζεται ακόμη περισσότερο το κόστος για την κοινωνία.

Ένας *Ανώνυμος* που ασκεί κριτική στο copyright σε συγκέντρωση με μετόχους της Microsoft-Apple. «Ένας επικίνδυνος χάκερ πίσω από τα κάγκελα», θα πουν τα μέσα.

Ένας νεαρός Μαπούτσε που διεκδικεί, στη Χιλή, τα εδάφη των προγόνων του ενώ βλέπει τα τανκς και το απειλητικό πράσινο των δυνάμεων καταστολής. Η σφαίρα που τον τραυματίζει θανάσιμα δεν θα τιμωρηθεί.

Ένας νέος ή/και φοιτητής ή άνεργος σε μια σκοπιά στρατού-αστυνομίας-πολιτοφυλακής-MAT. Το τελευταίο που άκουσε; «*Ρίχτε!*»

Ένα μέλος της φυλής νάουα στα γραφεία μιας πολυεθνικής μεταλλευτικής εταιρείας. Τον απαγάγουν ένστολοι. «*Το ερευνούμε*», θα πουν οι αντίστοιχες κυβερνήσεις.

Ένας διαδηλωτής μπροστά στους γκριζούς μεταλλικούς τοίχους ενώ από την άλλη πλευρά η μεξικανική πολιτική τάξη πίνει το πικρό ποτήρι μιας ακόμη πολιτικής επιβολής. Τον χτυπάει μια πλαστική σφαίρα που τον κάνει να χάσει ένα μάτι ή του σπάει το κρανίο. «*Καλούμε σε ενότητα για το καλό της χώρας. Είναι ώρα ν' αφήσουμε κατά μέρος της αντιδικίες*», θα πουν τα φερέφωνα των ειδήσεων.

Ένας αγρότης μπροστά στο στρατό των δικηγόρων και των αστυνομικών. Ακούει ότι η γη που δουλεύει, που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν οι γονείς του, οι παππούδες και προπαππούδες του, οι πρόγονοί του μέχρι τόσο πίσω που ακόμη κι ο χρόνος μπερδεύεται, είναι πλέον ιδιοκτησία μιας κτηματομεσιτικής εταιρείας και ότι είστε εσείς που ρίχνετε στο δρόμο του καημένου επιχειρηματίες από κάτι που δίκαια τους ανήκει. Φυλακή.

Ένας αντίθετος στην εκλογική νοθεία που βλέπει πώς τιμούνται οι σαράντα κλέφτες και οι παρατρεχάμενοί τους. Η κοροϊδία: «*Πρέπει να γυρίσουμε σελίδα και να κοιτάξουμε μπροστά*».

Ένας άντρας ή μια γυναίκα που πλησιάζει να δει τι γίνεται και σύντομα «αποκλείονται» από τις δυνάμεις της τάξης. Ενόσω τον ή την σπρώχνουν, χτυπούν, κλωτσούν για να την βάλουν στο περιπολικό, προλαβαίνετε να δείτε ότι οι κάμερες γνωστού καναλιού είναι στραμμένες προς την άλλη πλευρά.

Ένας ιθαγενής ζαπατίστας στη φυλακή της κακής κυβέρνησης (PRI-PAN-PRD-PT-MC [μεξικανικά δεξιά και αριστερά κόμματα]) εδώ και πολλά χρόνια. Διαβάζει στην εφημερίδα: «*Γιατί ο EZLN επανεμφανίστηκε μόλις το PRI πήρε την εξουσία; Πολύ ύποπτο.*»

Μας παρακολουθείτε;

Ωραία...

Αισθάνεστε τη βεβαιότητα του να είσαστε έξω απ' τα νερά;

Αισθάνεστε το φόβο να σας αγνοούν, να σας προσβάλουν, να σας χτυπούν, να σας κοροϊδεύουν, ταπεινώνουν, βιάζουν, φυλακίζουν, δολοφονούν μόνο και μόνο γι' αυτό που είστε;

Αισθάνεστε την αδυναμία να μην μπορείτε να κάνετε τίποτα για να το αποτρέψετε, για να υπερασπίσετε τον εαυτό σας, για να εισακουστείτε;

Καταριέστε την ώρα που μπήκατε σ' αυτό το μέρος, τη μέρα που γεννηθήκατε, την ώρα που αρχίσατε να διαβάζετε αυτό το κείμενο;

-*_

Αρκετά από τα προαναφερθέντα παραδείγματα έχουν όνομα, ημέρα και μέρος:

Juan Francisco Kuykendal Leal: Ο σύντροφος Kuy της Άλλης Καμπάνιας [5], δάσκαλος, δραματουργός, σκηνοθέτης θεάτρου. Σοβαρή κρανιακή κάκωση την 1^η Δεκέμβρη 2012 από πυροβολισμό των «δυνάμεων της τάξης» [6]. Σχεδίαζε να κάνει μια θεατρική παράσταση για τον Ενρίκε Πένια Νιέτο.

José Uriel Sandoval Díaz: Νεαρός φοιτητής του Εθνικού Αυτόνομου Πανεπιστημίου του Μεξικού και μέλος του Φοιτητικού Συμβουλίου Αγώνα. Έχασε ένα μάτι κατά την καταστολή της 1^{ης} Δεκέμβρη 2012 εξαιτίας επίθεσης των «δυνάμεων της τάξης». Σχεδίαζε να αντισταθεί στην επιβολή του Ενρίκε Πένια Νιέτο.

Celedonio Prudencio Monroy: Ιθαγενής της φυλής νάουα. Απήχθη στις 23 Οκτώβρη 2012 από τις «δυνάμεις της τάξης». Σχεδίαζε να αντισταθεί στη λεηλασία των εδαφών της φυλής των νάουα από τις μεταλλευτικές εταιρείες και τους οικοπεδοφάγους.

Andrián Javier González Villarreal: Νεαρός φοιτητής του τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών του Εθνικού Αυτόνομου Πανεπιστημίου του Νουέβο Λεόν, στο Μεξικό. Δολοφονήθηκε το Γενάρη του 2013 από τις «δυνάμεις της τάξης». Σχεδίαζε να αποφοιτήσει και να γίνει ένας επιτυχημένος επαγγελματίας.

Cruz Morales Calderón και Juvencio Lascurain: Συλληφθέντες αγρότες στη Βερακρούζ, 2010-2011, από τις «δυνάμεις της τάξης». Σχεδίαζαν να αντισταθούν στη λεηλασία των εδαφών τους από τις κτηματομεσιτικές εταιρείες.

Matías Valentín Catrileo Quezada: Νεαρός ιθαγενής Μαπούτσε. Δολοφονήθηκε στις 3 Γενάρη 2008, στη Χιλή, από τις «δυνάμεις της τάξης». Σχεδίαζε να αντισταθεί στη

ληλασία της γης των Μαπούτσε από την κυβέρνηση, τους φεουδάρχες και τις πολυεθνικές εταιρείες.

Francisco Sántiz López: Ιθαγενής ζαπατίστας, άδικα φυλακισμένος από τις «δυνάμεις της τάξης». Σχεδίαζε να αντισταθεί στην κυβερνητική αντεπανόσταση του Juan Sabines Guerrero [πρώην κυβερνήτης της Τσιάπας] και του Felipe Calderón Hinojosa [πρώην πρόεδρος του Μεξικού].

-*-

Ωραία... μην απελπίζεστε. Τελειώσαμε σχεδόν...

Τώρα φανταστείτε ότι δεν φοβάστε, ή αν φοβάστε το ελέγχετε.

Σκεφτείτε ότι πηγαίνετε μπροστά στον καθρέφτη και όχι μόνο δεν κρύβετε ή βιάφετε τη διαφορετικότητά σας αλλά την τονίζετε.

Φανταστείτε ότι κάνετε τη διαφορετικότητά σας ασπίδα και όπλο, υπερασπίζεστε τον εαυτό σας, βρίσκετε κι άλλους σαν εσάς, οργανώνεστε, αντιστέκεστε, αγωνίζεστε και, χωρίς να το καταλάβετε, περνάτε από το «είμαι διαφορετικός» στο «είμαστε διαφορετικοί».

Φανταστείτε ότι δεν κρύβεστε πίσω από την αναμονή να «ωριμάσουν» τα πράγματα και πίσω από τη «λογική», πίσω από το «δεν είναι ώρα ακόμη», «δεν υπάρχουν οι συνθήκες», «πρέπει να περιμένουμε», «είναι ανώφελο», «δεν υπάρχει γιατρεία».

Φανταστείτε ότι δεν πουλιέστε, δεν υποχωρείτε, δεν παραδίνεστε.

Μπορείτε να το φανταστείτε;

Λοιπόν, ωραία, αν και ούτε εμείς ούτε κι εσείς το γνωρίζετε ακόμη, είμαστε μέρος ενός «εμείς» πολύ μεγαλύτερου που μένει να δημιουργηθεί.

(συνεχίζεται...)

Από οποιοδήποτε μέρος του κόσμου, από οποιοδήποτε κόσμο.

SupMarcos

Πλανήτης Γη

Γενάρης 2013

Σημειώσεις της aqua

[1] Το prole (απ' το «προλετάριος») έγινε ατάκα στο Μεξικό όταν η κόρη του τότε υποψήφιου για την προεδρία, και πλέον δυστυχώς προέδρου, Ενρίκε Πένια Νιέτο χαρακτήρισε ως «ηλίθιους» και «πρόλε» όσους κοροΐδευαν τον πατέρα της μετά την αποτυχημένη προσπάθειά του να ονοματίσει στη Διεθνή Έκθεση Βιβλίου στη Γκουανταλαχάρα τρία βιβλία που άλλαξαν τη ζωή του (Δεκέμβρης 2011).

[2] Region 4 (Ζώνη 4) στο πρωτότυπο: Ο όρος προέρχεται από την κωδικοποίηση των DVD ανά γεωγραφικές ζώνες, έξω από τις οποίες η αναπαραγωγή ενός δίσκου μπορεί να μην είναι δυνατή. Η Ζώνη 4 αντιστοιχεί στην κεντρική και νότια Αμερική, τις Αντίλλες και την Αυστραλία.

[3] Για το WASP η aqua ζήτησε βοήθεια από το κοινό και ανταποκρίθηκε με ένα σχόλιο ο Απόστολος: “Το WASP φαίνεται να σημαίνει white Anglo-Saxon Protestant (λευκός αγγλοσάξων προτεστάντης). Στο wiktionary γράφει: A member of the dominant American upper-class culture, a white Anglo-Saxon Protestant (http://en.wiktionary.org/wiki/wasp#Etymology_2).”

[4] «31 λεπτά» είναι το όνομα μιας σατιρικής εκπομπής κουκλοθέατρου. Τα ονόματα που αναφέρονται είναι ήρωες της εκπομπής.

[5] Την Άλλη Καμπάνια άρχισε ο Μάρκος και οι ζαπατίστας σε όλο το Μεξικό το 2006 (περίοδος προεκλογικής καμπάνιας στο Μεξικό). Μαζί της ενώθηκαν οργανώσεις και άτομα αποδεχόμενοι κάποιες κοινές αρχές και μια βασική κοινή ανάλυση που βρίσκεται στην 6^η Διακήρυξη της Ζούγκλας Λακαντόνα ([εδώ](#) ελληνική μετάφραση).

[6] Την 1^η Δεκέμβρη του 2012 αναλάμβανε καθήκοντα προέδρου ο Ενρίκε Πένια Νιέτο. Μια μεγάλη κινητοποίηση στο κέντρο άφησε αρκετούς τραυματίες.

μέρος E'

Το κείμενο δημοσιεύτηκε στις 26 Γενάρη στο [enlace zapatista](#) και φέρει την υπογραφή του Μάρκος του EZLN (Εθνικοαπελευθερωτικός Ζαπατιστικός Στρατός). Συνιστά το πέμπτο αυτοτελές κείμενο υπό τον ίδιο τίτλο.

Αυτοί και εμείς [1]

V. Η Έκτη [2]

Εθνικοαπελευθερωτικός Ζαπατιστικός Στρατός

Μεξικό

Γενάρης 2013

Προς: τους συντρόφους και συντρόφισσες που συνυπέγραψαν σε όλο τον κόσμο την Έκτη Διακήρυξη της Ζούγκλας Λακαντόνα

Από: τους και τις ζαπατίστας της Τσιάπας, Μεξικό

Σύντροφοι, συντρόφισσες και συντροφοίσσες,

Σύντροφοι του Δικτύου κατά της Καταστολής και για την Αλληλεγγύη,

Οι γυναίκες, οι άντρες, τα παιδιά και οι ηλικιωμένοι του Εθνικοαπελευθερωτικού Ζαπατιστικού Στρατού, οι πιο ταπεινοί από τους συντρόφους σας, σας στέλνουμε ένα θερμό χαιρετισμό.

Αποφασίσαμε ότι τα πρώτα λόγια απευθύνουμε στους συντρόφους και τις συντρόφισσες της “Έκτης”, να κοινοποιηθούν σε ένα χώρο αγώνα όπως αυτός του Δικτύου ενάντια στην Καταστολή και για την Αλληλεγγύη. Αλλά αυτά τα λόγια, τα συναισθήματα και οι σκέψεις που καταγράφονται εδώ έχουν επίσης ως παραλήπτη όσους και όσες δεν είναι παρόντες. Και, πάνω απ’ όλα, είναι γι’ αυτούς και γι’ αυτές.

-* -

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε για την υποστήριξη που έχετε προσφέρει όλο αυτό το διάστημα στις κοινότητές μας, στους συντρόφους που συνιστούν την πολιτική βάση υποστήριξης των ζαπατίστας και στα φυλακισμένα μέλη της Άλλης Καμπάνιας στην Τσιάπας.

Έχουμε φυλάξει στοργικά τα λόγια ενθάρρυνσης και το συλλογικό χέρι που έχει απλωθεί μέχρι σ’ εμάς.

Είμαστε σίγουροι ότι ένα από τα σημεία συνάντησης θα είναι, ή έχει υπάρξει, η διοργάνωση μιας μεγάλης εκστρατείας υποστήριξης του συντρόφου Κυυ [3], για να καταγγείλουμε την επίθεση την οποία υπέστη και να απαιτήσουμε δικαιοσύνη για εκείνον και για όλους τους τραυματίες εκείνης της ημέρας, αλλά και για να απαιτήσουμε την άνευ όρων απελευθέρωση όσων συνελήφθησαν στην Πόλη του Μεξικού και στη Γκουαδαλαχάρα στη διάρκεια των διαμαρτυριών ενάντια στην επιβολή του Ενρίκε Πένια Νιέτο ως αξιωματούχου της εκτελεστικής εξουσίας της ομοσπονδίας.

Θα ήταν επίσης σημαντικό σε αυτή την εκστρατεία να συγκεντρωθεί υλική υποστήριξη για το σύντροφο Κυυ για τα νοσηλευτικά έξοδα, αλλά και για την περίοδο της αποθεραπείας, που όλοι οι ζαπατίστας ελπίζουμε να είναι σύντομη.

Για να υποστηρίξουμε αυτή την εκστρατεία συγκέντρωσης πόρων, στέλνουμε ένα μικρό ποσό χρημάτων σε μετρητά. Ζητάμε να προστεθεί αυτό το ποσό, αν και μικρό, σε όσα συγκεντρώνετε για το συναγωνιστή μας. Όταν θα μπορέσουμε να

συγκεντρώσουμε περισσότερα, θα τα αποστείλουμε σε όσους θα έχουν αναλάβει αυτό το έργο.

-* -

Επωφελούμενοι της ευκαιρίας, θα θέλαμε να χαιρετήσουμε την έναρξη αυτής της προσπάθειας αλλά και να στείλουμε ένα θερμό χαιρετισμό, μέσα από εσάς, σε όλους τους συντρόφους στο Μεξικό και στον κόσμο που έχουν παραμείνει συνεπείς σε αυτό το δεσμό που μας ενώνει και ονομάζουμε «Έκτη».

Να ξέρετε ότι ήταν τιμή μας να σας έχουμε *συντροφίσσες* [sic].

Ξέρουμε ότι αυτό ίσως να μοιάζει με αποχαιρετισμό, αλλά δεν είναι. Σημαίνει μόνο πως έχουμε θεωρήσει ως λήξασα μια φάση της διαδρομής που μας δείχνει «Έκτη», και ότι σκεφτόμαστε πως πρέπει να προχωρήσουμε παρακάτω.

Δεν είναι λίγες οι απογοητεύσεις που έχουμε γευτεί, άλλοτε μαζί και άλλοτε ο καθένας στον τόπο του.

Τώρα θα θέλαμε να σας εξηγήσουμε και να κοινωνήσουμε μαζί σας κάποιες από τις αλλαγές που κάνουμε στο δρόμο μας και, αν είστε σύμφωνοι και μας συντροφεύσετε, θα επιστρέψουμε, αλλά με μορφή διαφορετική από εκείνη τη μεγάλη συνάντηση, με στεναχώριες και ελπίδες, που πριν ονομαζόταν Άλλη Καμπάνια στο Μεξικό και Zetza Internazionale στον κόσμο, και που πλέον θα είναι απλά **Η Έκτη**. Τώρα θα πάμε πιο πέρα, μέχρι...

Το χρόνο του Όχι, το χρόνο του Ναι

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Έχοντας ορίσει ποιοι είμαστε, ποια η ιστορία μας, παρελθούσα και παρούσα, ο τόπος και ο εχθρός με τον οποίο αναμετρούμαστε, όπως έχει διατυπωθεί στην Έκτη Διακήρυξη της Ζούγλας Λακαντόνα, παραμένει ζητούμενο να ορίσουμε περαιτέρω το γιατί αγωνιζόμαστε.

Ορίσαμε τα «**όχι**», μένει να ορίσουμε και τα «**ναι**».

Κι όχι μόνο. Λείπουν απαντήσεις και για το «**πώς**», «**πότε**» και «**με ποιον**».

Όπως γνωρίζετε όλοι, η σκέψις μας δεν είναι να δημιουργήσουμε μια μεγάλη οργάνωση με έναν κεντρικό επικεφαλής, μια συγκεντρωτική διοίκηση, έναν αρχηγό, άτομο ή συλλογικότητα.

Η ανάλυσή μας στο κυρίαρχο σύστημα, του τρόπου λειτουργίας του, των δυνάμεων και των αδυναμιών του, μας έχουν οδηγήσει στο να υποστηρίζουμε ότι η ενότητα δράσης μπορεί να δίνεται με το σεβασμό αυτού που εμείς ονομάζουμε «οι τρόποι» του καθενός.

Και αυτοί οι «τρόποι» δεν είναι άλλο από τις γνώσεις που καθένας από μας, άτομο ή συλλογικότητα, έχει για τον τόπο και το χρόνο του. Με άλλα λόγια, για τις στεναχώριες και τους αγώνες του.

Εμείς είμαστε πεπεισμένοι ότι κάθε απόπειρα ομογενοποίησης δεν είναι κάτι παραπάνω από μια φασιστική απόπειρα κυριαρχίας, που κρύβεται σε μια επαναστατική, εσωτεριστική, θρησκευτική ή άλλη γλώσσα.

Όταν ακούγεται να μιλάνε για «ενότητα», παραλείπεται η υπόδειξη ότι αυτή η «ενότητα» είναι υπό την αρχηγεία κάποιου, ατόμου ή συλλογικότητας.

Στον απατηλό βωμό της «ενότητας» δεν θυσιάζονται μόνο οι διαφορές, αλλά και η επιβίωση όλων των μικρών κόσμων που υποφέρουμε μέσα στην τυραννία και την αδικία.

Στην ιστορία μας αυτό το μάθημα έχει επαναληφθεί πολλές φορές. Και σε κάθε μεταστροφή του κόσμου, πάντα η θέση μας είναι του καταπιεσμένου, του υποτιμημένου, του εκμεταλλευόμενου, του λεηλατημένου.

Αυτό που ονομάζουμε «οι τέσσερις τροχοί του καπιταλισμού», εκμετάλλευση, λεηλασία, καταστολή και υποτίμηση, έχουν επαναληφθεί πολλές φορές στη διάρκεια της ιστορίας μας, με διαφορετικά ονόματα για τους από πάνω αλλά εμείς, οι από κάτω, είμαστε πάντα οι ίδιοι.

Όμως το παρόν σύστημα έχει φτάσει σε σημείο ακραίας παράκρουσης. Ο ζήλος λεηλασίας, η απόλυτη υποτίμηση της ζωής, η τέρψη του θανάτου και της καταστροφής, η αποφασιστικότητα να κατασκευάσει *απαρτχάντ* για όλους τους διαφορετικούς, δηλαδή, για τους από κάτω, φέρνει την ανθρωπότητα, ως μορφή ζωής στον πλανήτη, στην εξάλειψή της.

Μπορούμε, όπως θα συμβούλευε κάποιος, να περιμένουμε υπομονετικά έως ότι οι από πάνω ολοκληρώσουν την καταστροφή ο ένας του άλλου, χωρίς να λάβουμε υπόψη ότι η άρρωστη υπεροψία τους οδηγεί τα πάντα στην καταστροφή.

Στο ζήλο τους να ανεβαίνουν όλο και πιο πάνω, δυναμιτίζουν τους από κάτω ορόφους, τα θεμέλια. Το κτίριο, δηλαδή ο κόσμος, στο τέλος θα καταρρεύσει και δεν θα υπάρχει κανείς να κατηγορηθεί ως υπεύθυνος.

Εμείς θεωρούμε ότι όντως κάτι δεν πάει καλά, καθόλου καλά. Και ότι για να σωθεί η ανθρωπότητα και το στραπατσαρισμένο κτίριο που κατοικεί κάποιος πρέπει να φύγει και μάλλον είναι αυτοί, πρέπει να είναι αυτοί: οι από πάνω.

Και δεν εννοούμε να εκτοπίσουμε τα άτομα που βρίσκονται από πάνω. Μιλάμε για την καταστροφή εκείνων των κοινωνικών σχέσεων που καθιστούν δυνατό το βρίσκεται κάποιος από πάνω εις βάρος κάποιου που είναι από κάτω.

Οι ζαπατίστας γνωρίζουμε ότι αυτή η γραμμή που έχουμε τραβήξει στη γεωγραφία του κόσμου είναι δεν κάτι συνηθισμένο. Ότι αυτό το «οι από πάνω» και «οι από κάτω» ενοχλεί, φέρνει σε αμηχανία και εξοργίζει. Το γνωρίζουμε πως δεν είναι το μοναδικό που εξοργίζει, αλλά για την ώρα αναφερόμαστε σε αυτό.

Ίσως να λαθεύουμε. Σίγουρα λαθεύουμε. Νάτοι που έρχονται οι αστυνομικοί και οι επίτροποι της διανοήσης για να μας κρίνουν, να μας καταδικάσουν και να μας εκτελέσουν... μακάρι να ήταν μόνο στα καυστικά γραπτά τους και να μην έκρυβαν την κλήση τους ως δημίων πίσω από αυτή των δικαστών.

Αλλά αυτός είναι ο τρόπος που οι ζαπατίστας βλέπουμε τον κόσμο και τους τρόπους τους:

Υπάρχει φαλλοκρατία, πατριαρχία, μισογυνία, ή όπως αλλιώς λέγεται, αλλά άλλο πράγμα είναι να είσαι γυναίκα στους από πάνω, και εντελώς διαφορετικό στους από κάτω.

Υπάρχει ομοφοβία, πράγματι, αλλά άλλο πράγμα είναι να είσαι ομοφυλόφιλος στους από πάνω και πολύ διαφορετικό στους από κάτω.

Υπάρχει υποτίμηση του διαφορετικού, είναι αλήθεια, αλλά είναι διαφορετικό να είσαι διαφορετικός στους από πάνω και διαφορετικό να είσαι στους από κάτω.

Υπάρχει η αριστερά ως εναλλακτική της δεξιάς, αλλά άλλο πράγμα είναι να είσαι στην αριστερά στους από πάνω, και άλλο εντελώς διαφορετικό (και αντικρουόμενο, θα προσθέταμε εμείς) είναι να είσαι στους από κάτω.

Βάλτε την ταυτότητά σας σε αυτή την παράμετρο που δείχνουμε και θα δείτε τι θέλουμε να πούμε.

Η πιο ύπουλη από τις ταυτότητες, που έρχεται στη μόδα κάθε φορά που το κράτος είναι σε κρίση, είναι η «ιδιότητα του πολίτη».

Δεν έχει απολύτως τίποτα κοινό, απεναντίας είναι εντελώς αντίθετο και αντιφάσκον ο «πολίτης» των από πάνω και ο «πολίτης» των από κάτω.

Οι διαφορές τους διώκονται, αποσιωπούνται, αγνοούνται, υποτιμούνται, καταστέλλονται, λεηλατούνται και τυγχάνουν εκμετάλλευσης. Είναι αλήθεια.

Αλλά εμείς βλέπουμε μια διαφορά μεγαλύτερη που διαπερνά αυτές τις διαφορές: ο από πάνω και ο από κάτω, αυτοί που έχουν κι αυτοί που δεν έχουν.

Και βλέπουμε ότι αυτή η μεγάλη διαφορά έχει κάτι το ουσιαστικό: ο από πάνω βρίσκεται πάνω πατώντας τον από κάτω. Αυτός που έχει, έχει γιατί λεηλατεί όσους δεν έχουν.

Για εμάς, αυτή η διάκριση καθορίζει πάντοτε τις αντιλήψεις μας, τα λόγια, την ακοή, τα βήματα, τις στεναχώριες και τους αγώνες μας.

Ίσως να υπάρξει κι άλλη ευκαιρία για να εξηγήσουμε τον τρόπο σκέψης μας σ' αυτό το θέμα. Για την ώρα θα πούμε μόνο ότι οι αντιλήψεις, τα λόγια, η ακοή και τα βήματα των από πάνω τείνουν στη διατήρηση αυτής της διάκρισης. Φυσικά αυτό δεν σημαίνει έλλειψη κινητικότητας. Ο συντηρητισμός απέχει πολύ από το να ανακαλύψει περισσότερους και καλύτερους τρόπους για να επιβάλει τις τέσσερις πληγές που υποφέρει ο κόσμος των από κάτω. Αλλά αυτοί οι «εκσυγχρονισμοί» και οι «πρόοδοι» δεν έχουν άλλο στόχο από το να διατηρήσουν πάνω όσους είναι από πάνω με το μοναδικό τρόπο που αυτό είναι δυνατό, δηλαδή, πάνω στους από κάτω.

Οι αντιλήψεις, τα λόγια, η ακοή και τα βήματα των από κάτω, σύμφωνα με την οπτική μας, καθορίζονται από τις ερωτήσεις: *Γιατί έτσι; Γιατί αυτοί και αυτές; Γιατί εμείς;*

Για να μας επιβάλλουν τις απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα, ή για να εμποδίσουν το να δώσουμε απαντήσεις, έχουν οικοδομήσει τεράστια συστήματα ιδεών, κάποια λιγότερο ή περισσότερο επεξεργασμένα, αλλά τις περισσότερες φορές τόσο γκροτέσκα που δεν είναι μόνο αξιοθαύμαστο το ότι κάποιος τα αναπτύσσει και τα πιστεύει, αλλά και ότι έχουν ιδρυθεί πάνω τους πανεπιστήμια και κέντρα σπουδών και ερευνών.

Αλλά πάντα παρουσιάζεται κάποιος ξενέρωτος που καταστρέφει τις διαδοχικούς εορτασμούς για τον κολοφώνα της ιστορίας.

Κι αυτός/-ή ο/η δυστυχής απαντάει αυτές τις ερωτήσεις με μια ακόμη: *«θα μπορούσε να είναι διαφορετικά;»*

Αυτή η ερώτηση είναι ίσως που ανάβει τη σπίθα της εξέγερσης με τη μεγαλύτερη αποδοχή. Και μπορεί να είναι έτσι γιατί την έχει γεννήσει ένα **«όχι»: δεν υπάρχει λόγος να είναι έτσι.**

Συγχωρέστε μας αν αυτές οι μπερδεμένες περιστροφές σας έχουν εκνευρίσει. Κατηγορήστε τον τρόπο μας, ή τα ήθη και έθιμά μας.

Αυτό που θέλουμε να πούμε, σύντροφοι, συντρόφισσες, *συντροφίσσες*, είναι ότι αυτό που μας κάλεσε στην «Έκτη» ήταν αυτό το «όχι», εξεγερσιακό, αιρετικό, χυδαίο, ασεβές, ενοχλητικό, που προκαλεί αμηχανία.

Φτάσαμε εδώ γιατί οι πραγματικότητες μας, οι ιστορίες μας, οι εξεγέρσεις μας μάς έφεραν σε αυτό το **«δεν υπάρχει λόγος να είναι έτσι».**

Κι επίσης γιατί, διαισθητικά ή αιτιολογημένα, έχουμε απαντήσει **«ναι»** στην ερώτηση *«θα μπορούσε να είναι αλλιώς;»*

Μένει να απαντήσουμε στις ερωτήσεις που συνωστίζονται μετά από αυτό το **«ναι»:**

Πώς είναι αυτός ο άλλος τρόπος, αυτός ο άλλος κόσμος, αυτή η άλλη κοινωνία που φανταζόμαστε, που θέλουμε και που χρειαζόμαστε;

Τι πρέπει να κάνουμε;

Με ποιον;

Πρέπει να αναζητήσουμε τις απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα, αν δεν τις έχουμε. Και αν τις έχουμε, πρέπει να τις κοινωνήσουμε μεταξύ μας.

-* -

Σε αυτό το νέο βήμα, στο ίδιο μονοπάτι με την Έκτη Διακήρυξη της Ζούγκλας Λακαντόνα, ως ζαπατίστας θα επιχειρήσουμε να εφαρμόσουμε κάτι από όσα μάθαμε αυτά τα επτά χρόνια, θα αλλάξουμε το ρυθμό και την ταχύτητα του βήματος, αλλά επίσης και την παρέα.

Όπως θα ξέρετε, ένα από τα μεγάλα ελαττώματα που έχουν οι ζαπατίστας είναι η μνήμη. Θυμόμαστε ποιος ήταν πού και πότε, τι είπε, τι έκανε, τι σιώπησε, τι ξέκανε, τι έγγραψε, τι έσβησε. Θυμόμαστε τους χρόνους και τους τόπους.

Μην μας παρεξηγήσετε. Δεν κρίνουμε κανέναν. Καθένας φτιάχνει όπως μπορεί το άλλοθι του γι' αυτά που κάνει και ξεκάνει. Η ανόητη περιστροφή της ιστορίας θα δείξει αν ήταν σωστό ή λάθος.

Από την πλευρά μας, τους έχουμε δει, τους έχουμε ακούσει, έχουμε μάθει από όλους και όλες.

Καταλάβαμε ποιοι πλησίασαν μόνο για να αποσπάσουν πολιτικό όφελος από την Άλλη Καμπάνια, ποιοι πετάγονται από τη μια κινητοποίηση στην άλλη, ξελογιασμένοι από τα πλήθη, αμβλύνοντας έτσι την ανικανότητα να δημιουργήσουν κάτι από μόνοι τους. Πότε είναι κατά των εκλογών, πότε ανοίγουν τις σημαίες τους στην κινητοποίηση που είναι της μόδας. Πότε είναι δάσκαλοι, πότε μαθητές. Πότε είναι μαζί με τους ιθαγενείς, πότε με τους φεουδάρχες και τους παραστρατιωτικούς. Καλούν τις ακριβοδίκαιες φλόγες των μαζών και εξαφανίζονται όταν έρχονται οι πίδακες νερού των πυροσβεστικών καταστολής.

Δεν θα ξαναπροχωρίσουμε μαζί τους.

Καταλάβαμε ήδη ποιοι εμφανίζονται όταν υπάρχουν σκηνές παραστάσεων, συνομιλίες, καλός Τύπος, προσοχή, και εξαφανίζονται την ώρα της δουλειάς, όχι δύσκολης αλλά απαραίτητης, όπως θα γνωρίζει η πλειονότητα όσων διαβάζουν ή ακούν αυτή την επιστολή. Όλο αυτό το διάστημα, το βλέμμα και η ακοή μας δεν ήταν στραμμένα σ' όσους βρίσκονταν πάνω στη σκηνή, αλλά σε όσους την κατασκεύαζαν, όσους έφτιαξαν το φαΐ, σκούπισαν, φύλαξαν, οδήγησαν, έδωσαν φυλλάδια, τα ζωγράφισαν στον τοίχο. Επίσης είδαμε και ακούσαμε όσους σκαρφάλωσαν πάνω στους άλλους.

Δεν θα ξαναπροχωρήσουμε μαζί τους.

Καταλάβαμε ήδη ποιοι είναι οι επαγγελματίες των συνελεύσεων, τις τεχνικές και τις τακτικές τους να δυναμιτίζουν τις συναντήσεις ώστε μόνο εκείνοι και όσοι τους ακολουθούν να μένουν για να εγκρίνουν τις προτάσεις τους. Μοιράζουν ήττες όταν εμφανίζονται ως επικεφαλής συντονιστικών συζητήσεων, κάνοντας στην άκρη τους «φλώρους» και τους «μικροαστούς» που δεν αντιλαμβάνονται ότι στην ημερήσια διάταξη παίζεται το μέλλον της παγκόσμιας επανάστασης. Όσους βλέπουν με κακό μάτι οποιαδήποτε κίνηση δεν τελειώνει με μια συνέλευση διευθυνόμενη από αυτούς.

Δεν θα ξαναπροχωρήσουμε μαζί τους.

Καταλάβαμε ήδη ποιοι εμφανίζονται ως αγωνιστές για την απελευθέρωση των φυλακισμένων σε εκδηλώσεις και εκστρατείες, αλλά μας ζητούσαν να εγκαταλείψουμε τους φυλακισμένους του Ατένκο για να συνεχίσουμε τη διαδρομή της Άλλης Καμπάνιας, γιατί είχαν ήδη προγραμματισμένη την στρατηγική και τις εκδηλώσεις τους [4].

Δεν θα ξαναπροχωρήσουμε μαζί τους.

-*-

Η «Έκτη» συνιστά ένα ζαπατιστικό κάλεσμα. Καλώ δεν σημαίνει ενώνω. Δεν επιχειρούμε να ενώσουμε υπό μια διεύθυνση, ζαπατιστική ή άλλη. Δεν ψάχνουμε να μαζέψουμε μέλη, να στρατολογήσουμε, να υποσκελίσουμε, να προσποιηθούμε, να μοιάσουμε, να ξεγελάσουμε, να διευθύνουμε, να υποτάξουμε, να χρησιμοποιήσουμε. Ο προορισμός είναι ο ίδιος, αλλά η διαφορετικότητα, η ετερογένεια, η αυτονομία στους τρόπους που προχωράμε είναι ο πλούτος της «Έκτης», η δύναμή της. Δίνουμε και θα δίνουμε σεβασμό, και απαιτούμε και θα απαιτούμε σεβασμό. Στην «Έκτη» μπαίνει κάποιος χωρίς περισσότερα προσόντα από αυτό το «όχι» που μας καλεί, καθώς και τη δέσμευση να οικοδομήσει τα απαραίτητα «ναι».

-*-

Συντροφίσσες, σύντροφοι και συντρόφισσες,

Εκ μέρους του EZLN σάς λέμε:

1. Για τον EZLN δεν θα υπάρχει πλέον μια Άλλη Καμπάνια και μια Zetza Internacional. Από τώρα και στο εξής θα προχωράμε με όσους προσκαλούμε και μας δέχονται ως συντρόφους, ανεξάρτητα από το αν είναι στην ακτή της Τσιάπας ή στη Νέα Ζηλανδία.

Έτσι το πεδίο δράσης είναι πλέον ξεκάθαρα οριοθετημένο: ο πλανήτης που ονομάζεται «Γη» και βρίσκεται σε αυτό που ονομάζεται Ηλιακό Σύστημα.

Θα γίνουμε τώρα αυτό που ήδη είμαστε: «Η Έκτη».

2. Για τον EZLN, το να είσαι στην «Έκτη» δεν θα χρειάζεται ένταξη, συνδρομή, εγγραφή σε λίστα, πρωτότυπη ή/και φωτοτυπία κάποιας επίσημης ταυτότητας, απολογισμούς, ή το μπείτε στη θέση του δικαστή ή του δικαζόμενου, του κατηγορούμενου ή του δημίου. Δεν υπάρχουν σημαίες. Υπάρχουν δεσμεύσεις και τα παρεπόμενα αυτών των δεσμεύσεων. Μας καλούν τα «όχι, μας κινητοποιεί η οικοδόμηση των «ναι.

2. Όσοι, περιμένουν στην επανάκαμψη του EZLN μια νέα φάση με θεατρικές σκηνές και μεγάλες συγκεντρώσεις, με μάζες που συρρέουν προς το μέλλον και τα αντίστοιχα της εισβολής στα χειμερινά ανάκτορα θα απογοητευτούν. Καλύτερα να αποχωρήσουν από τώρα. Ας μην χάνουν το χρόνο τους και ας μην ξοδεύουν το δικό μας. Το μονοπάτι της «Έκτης» είναι για μεγάλο βηματισμό, όχι για νάνους της σκέψης. Για «ιστορικές» και «συγκυριακές» δράσεις υπάρχουν άλλοι χώροι όπου μπορούν να βρουν τη θέση τους. Εμείς δεν θέλουμε μόνο να αλλάξουμε κυβέρνηση: θέλουμε να αλλάξουμε τον κόσμο.

3. Διευκρινίζουμε ότι ως EZLN δεν θα συμμαχήσουμε με καμιά εκλογική κίνηση στο Μεξικό. Η αντίληψή μας σχετικά με αυτό το ζήτημα ήταν ξεκάθαρη στην «Έκτη» και δεν έχει υπάρξει αλλαγή. Καταλαβαίνουμε ότι υπάρχουν κάποιοι που σκέφτονται ότι είναι δυνατός ο μετασχηματισμός των πραγμάτων από τα πάνω χωρίς να γίνουν ένας ακόμη από τους πάνω. Ας ελπίσουμε ότι οι απογοητεύσεις δεν θα τους μετατρέψουν σε αυτό ενάντια στο οποίο αγωνίζονται.

4. Οι προτάσεις μας για οργανωτικά, πολιτικά εγχειρήματα και διάδοση της πληροφορίας θα απευθυνθούν ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ σε όσους θα μας το ζητήσουν και θα τους αποδεχτούμε, και θα αποσταλούν με mail στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις που θα έχουμε. Επίσης θα εμφανίζονται στον Enlace Zapatista, αλλά η πρόσβαση στο πλήρες κείμενο θα γίνεται με password που θα αλλάζει συνεχώς. Αυτό το password θα φτάνει με κάποιο τρόπο σε σας, αλλά θα είναι εύκολο να το μαντέψουν όσοι διαβάζουν με προσοχή αυτό που είναι ορατό και όσοι θα έχουν μάθει να αποκρυπτογραφούν τα συναισθήματα που γίνονται γράμματα στα λόγια μας.

Κάθε άτομο, ομάδα, συλλογικότητα, οργάνωση ή ό,τι τίτλο παίρνει ο καθένας, έχει το δικαίωμα και την ελευθερία να διαδίδει αυτή την πληροφόρηση σε όσους πιστεύει κατάλληλους. Όλοι όσοι είναι στην «Έκτη» θα έχουν τη δυνατότητα να ανοίξουν το παράθυρο των λόγων μας και της πραγματικότητάς μας σε όσους το επιθυμούν. Παράθυρο, όχι πόρτα.

5. Ο EZLN ζητά την υπομονή σας καθώς θα μοιραζόμαστε σιγά σιγά τις πρωτοβουλίες που, αυτά τα επτά χρόνια, έχουν ωριμάσει, και των οποίων οι πρωταρχικός στόχος θα είναι να είστε σε άμεση επαφή με τις βάσεις υποστήριξης των ζαπατίστας [5] με τον τρόπο που, κατά την ταπεινή μου γνώμη και μακρά εμπειρία, είναι ο καλύτερος, δηλαδή ως μαθητές.

6. Προς το παρόν θα θέλαμε να πούμε σε όσους μπορούν και θέλουν, και θα προσκληθούν ειδικά από την Έκτη-EZLN, να αρχίσουν να μαζεύουν το παραδάκι, τα λεφτά, το money ή όπως αλλιώς λέτε τη μονάδα ανταλλαγής σε κάθε μέρος του

πλανήτη, για να έχετε τη δυνατότητα να ταξιδέψετε στα ζαπατιστικά εδάφη σε ημερομηνίες που θα καθοριστούν. Αργότερα σας λέμε περισσότερες πληροφορίες.

Τελειώνοντας αυτή την επιστολή (που, όπως θα είδατε, έχει το μειονέκτημα να μην συνοδεύει και μην συμπληρώνει τη γραπτή μορφή της με ένα βίντεο ή ένα σάουντρακ , θα θέλαμε να στείλουμε το θερμότερο χαιρετισμό μας [τη «θερμότερη αγκαλιά μας» στο πρωτότυπο] (κι έχουμε μόνο ένα) στους άντρες, τις γυναίκες, τα παιδιά και τους ηλικιωμένους, τις ομάδες, τις οργανώσεις, τα κινήματα ή όπως ονομάζεται ο καθένας, που όλο αυτό το διάστημα δεν απομακρύνθηκαν από εμάς και αντιστάθηκαν και μας υποστήριξαν ως συντρόφισσες, σύντροφοι και *συντροφόισσες*.

Σύντροφοι,

Είμαστε η «Έκτη».

Έχουμε πολύ δρόμο μπροστά μας.

Δεν θα απαλύνει τις στεναχώριες μας το να ανοιχτούμε στον κόσμο που υποφέρει. Το μονοπάτι θα είναι βασανιστικό.

Θα παλέψουμε.

Θα αντισταθούμε.

Θα αγωνιστούμε.

Ίσως να πεθάνουμε.

Αλλά μια, δέκα, εκατό, χίλιες φορές, πάντα θα νικούμε. Πάντα.

Εκ μέρους της Μυστικής Επαναστατικής Ιθαγενικής Επιτροπής-Γενικής Διεύθυνσης
του

Εθνικοαπελευθερωτικού Ζαπατιστικού Στρατού

της «Έκτης»-EZLN

Εξεγερμένος Υποδιοικητής Μάρκος

Τσιάπας, Μεξικό, Πλανήτης Γη.

Γενάρης 2013

Υ.Γ. Για παράδειγμα, το password για αυτό το κείμενο είναι, όπως έγινε σαφές, «**marichiweu**», με μικρά γράμματα και αρχίζοντας από αριστερά.

Σημειώσεις της aqua

[1] Υπάρχουν δύο εκδοχές του παρόντος κειμένου, μια συνοπτική και μια εκτενής. Η συνοπτική μετά τον τίτλο αναγράφει “password: marichíweu” (= θα νικήσουμε, στη γλώσσα των ιθαγενών Μαπούτσε της νότιας Χιλής) και ανά φάσεις παραπέμπει το κείμενο με ένα λινκ στην εκτενέστερη. Πατώντας το σύνδεσμο ζητείται το password. Το κείμενο που έχει μεταφραστεί εδώ είναι η εκτενής εκδοχή.

[2] Πρόκειται για την Έκτη Διακήρυξη της Ζούγκλας Λακαντόνα ([εδώ](#) ελληνική μετάφραση) η οποία έθεσε ένα βασικό πλαίσιο ανάλυσης και αγώνα υπό τον οποίο ενώθηκαν άτομα και οργανώσεις που μπήκαν στην Άλλη Καμπάνια.

[3] «Juan Francisco Kuykendal Leal: Ο σύντροφος Kuy της Άλλης Καμπάνιας, δάσκαλος, δραματουργός, σκηνοθέτης θεάτρου. Σοβαρή κρανιακή κάκωση την 1^η Δεκέμβρη 2012 από πυροβολισμό των «δυνάμεων της τάξης». Σχεδίαζε να κάνει μια θεατρική παράσταση για τον Ενρίκε Πένια Νιέτο.» (από το κείμενο του Μάρκος, Οι άλλοι και εμείς, μέρος Δ').

[4] Στις αρχές Μάη 2006, όταν η διαδρομή της Άλλης Καμπάνιας βρισκόταν στην Πόλη του Μεξικού, άρχισαν οι μεγάλες διαδηλώσεις στο Σαν Σαλβαδόρ Ατένκο, μια πόλη λίγες ώρες μακριά απ' την ομοσπονδιακή πρωτεύουσα. Το ενεργό κίνημα ενάντια στο αεροδρόμιο που επρόκειτο να χτιστεί στην περιοχή, ενώθηκε με τις διαμαρτυρίες πλανόδιων πωλητών λουλουδιών που εκτοπίζονταν από τα πόστα τους έχοντας ως αποτέλεσμα μαζικότερες κινητοποιήσεις που γνώρισαν μια πρωτοφανή καταστολή με δυο νεκρούς, πάνω από 200 τραυματίες, 26 καταγεγραμμένες περιπτώσεις βιασμών και εκατοντάδες συλλήψεις. Κυβερνήτης της πολιτείας ήταν ο νυν πρόεδρος του Μεξικού Ενρίκε Πένια Νιέτο. Το 2012, η παραδοχή ότι ο ίδιος είχε διατάξει την καταστολή στο Ατένκο για την «αποκατάσταση της τάξης» κατά την προεκλογική εκστρατεία στην προεδρία, αποτέλεσε το έναυσμα για το φοιτητικό κίνημα «Εγώ είμαι ο 132» (δες [εδώ](#) και [εδώ](#)). Στη διάρκεια των γεγονότων το Μάη του 2006, ο Μάρκος παρέτεινε την παραμονή του στην Πόλη του Μεξικού και με ένα «Όλοι είμαστε Ατένκο. Όταν χτυπούν έναν, μας χτυπούν όλους» έδωσε το έναυσμα για την έξοδο εκατοντάδων νέων προς το Ατένκο. Η ισχυρή καταστολή που δέχτηκε η κινητοποίηση, οδήγησε κάποια πυρά και εναντίον του για την απόφαση να οδηγήσει κάποιο κόσμο στο στόμα του λύκου. Υπάρχουν πάρα πολλά βίντεο κι έχουν γραφτεί άπειρα κείμενα για αυτή την κινητοποίηση και την καταστολή, καθώς και μια πολύ καλή καταγραφή μαρτυριών των θυμάτων αστυνομικής βίας. [Εδώ](#) είναι ένα βιντεάκι χωρίς πολλά λόγια που κάνει μια αναδρομή. Δεν είναι σε καλή ανάλυση, αλλά μια ιδέα την παίρνεις. Στο 3:23 είναι αυτή η περίφημη σκηνή που η πορεία κυνηγάει τους μπάτσους.

[5] Βάσεις υποστήριξης των ζαπατίστας: Με αυτό τον όρο αναφέρονται οι ζαπατίστας στις κοινότητες που ανήκουν στο κίνημα αλλά όχι στο στρατό.

Θα παλέψουμε.

Θα αντισταθούμε.

Θα αγωνιστούμε.

Ίσως να πεθάνουμε.

Αλλά μια, δέκα, εκατό, χίλιες φορές, πάντα θα νικούμε. Πάντα.

*Εκ μέρους της Μυστικής Επαναστατικής Ιθαγενικής Επιτροπής-Γενικής
Διεύθυνσης*

του Εθνικοαπελευθερωτικού Ζαπατιστικού Στρατού

της «Έκτης»-EZLN

Εξεγερμένος Υποδιοικητής Μάρκος

Τσιάπας, Μεξικό, Πλανήτης Γη.

Γενάρης 2013